

VYTIS (The Knight)



*Linksmą dieną apturējom
Kurios iš seno norējom
Jēzū kēlusī girdējom
Alleluja, Alleluja Alleliuja*

EASTER GREETINGS

BARSKIS FURNITURE HOUSE



1748-50 West 47th Street

Chicago, Ill.

ANNUAL

SPRING TIME DANCE

— Sponsored By —

CHICAGO DISTRICT Knights of Lithuania

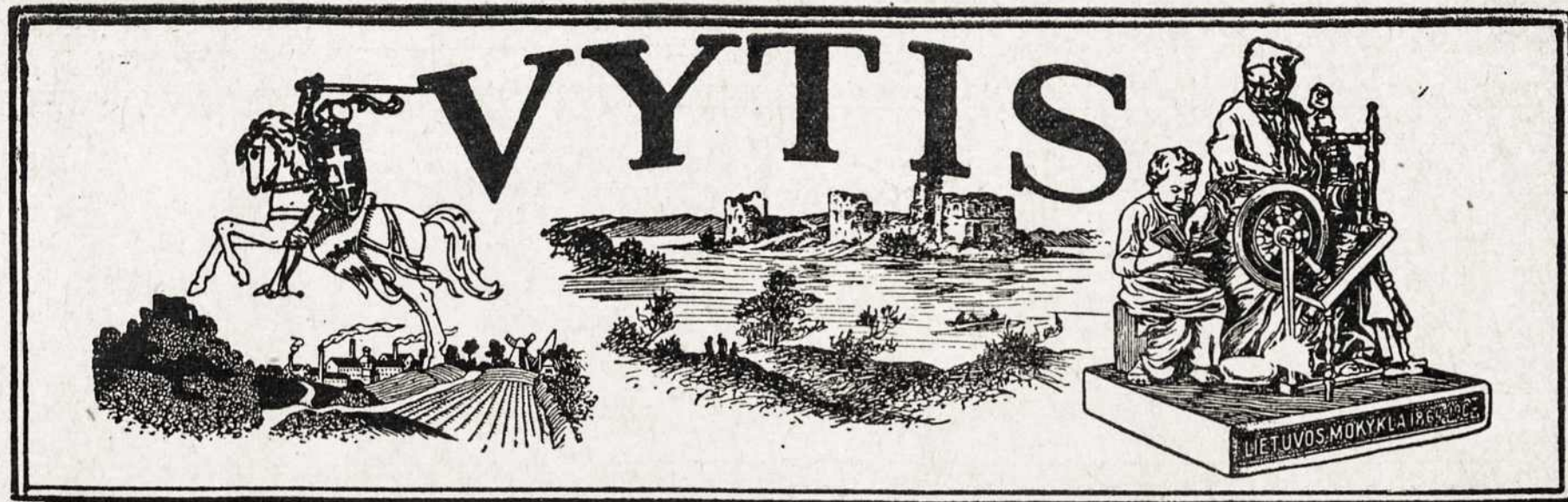
Saturday Evening, April 11, 1931

at GARFIELD PARK REFECTORY

Central Park Ave. and Madison Street

Entree 8:00 P. M.

Donation 50 cents
Including Wardrobe



Dvisavaitinis Ilustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

TOMAS XIII

Kovo-March 31 d., 1931

Nr. 6 (308)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)
Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly\$3.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"V Y T I S"
4736 SOUTH WOOD STREET, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6298

"V Y T I S"
Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams\$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais Numeriais 20

"V Y T I S"
4736 S. WOOD STREET CHICAGO, ILLINOIS
Telephone Lafayette 6298

VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA

Šventos Velykos yra viena didžiausių ir prakilniausių Katalikų Bažnyčios švenčių. Jos primena mums garbingą Kristaus prisikėlimą iš numirusių. Šį svarbų įvykį apvaikščioja ne tik žmonės, bet ir mūsų gamta. Tiktai apsidairykite aplink save o iš tikrųjų nustebsite. Ta sustingusi juoda žemelė puošiasi naujais, gražiais rūbais; medžiai ir tie jau ėmė krauti pumpurus. Sodeliuose gieda špokai, o laukuose pempės sveikina mus: gyvi, gyvi!

Žmogus, tas prakilniausias Dievo sutvėrimas, susižavi ta atgimusia aplinkuma ir trokšta pradėti naują ir geresnį gyvenimą. Pavyzdžiui, kad ir mūsų pačių organizacijos nariai šio mėnesio pradžioj, minėdami Lietuvos patroną Šventą Kazimierą, atgimė savo dvasioj. Bet dvasinio atgimimo negana — mums reikia atgimti ir savo darbais.

Dabartiniu laiku eina gandai, kad Lietuvos Vyčių Chicagos ir Wisconsin Apskričiai ruošiasi kartu apvaikščioti liepos 4 dieną. Tai būtų labai puikus ir girtinas pasiryžimas, nes tai didintų mūsų draugiškumo santykius, o kartu pakeltų mūsų narių dvasią. Panašiai tur būt, elgiamosi ir rytuose.

Be šių darbėlių mus laukia daug svarbesnė užduotis — tai yra mūsų XIX Lietuvos Vyčių seimas, kuris įvyks Brooklyne. Šiandien yra laikas pradėti reikšti savo mintis mūsų organi-

zacijos pagerinimo reikalui. Mes nuolat dejuojame, kad mūsų organizacija neauga taip sparčiai kaip ji galėtų. O kodėl? Todėl, kad mes vykstame į savo seimus be jokių planų. Pačiame seime praleidžiame pirmą dieną besiklausydami nuobodžių sveikinimų ir šiaip kalbų, o paskutinę didžiausioje skuboje priimame kelias dešimtis skubotų rezoliucijų, išrenkame komisijas ir galų gale Centro Valdybą, kuri turi mūsų organizacijai vadovauti. Kas matė, kad skuboti ir neapgalvoti darbai būtų vaisingi savo gero mis pasekmėmis! Tat dabar yra svarbu, kad visi vyčiai ir vytės bei jų kuopos permatytų mūsų trūkumus, ir kartu numatytų asmenis ar tai savo kuopoje ar kitur, kurie galėtų tinkamai vadovauti. Žinoma, jei norite savo idėjas įgyvendinti, tai turite jas skleisti per mūsų organą "Vytį", o vėliaus būtinai dalyvauti seime. Tai gi, įsidėmėkite!

* * *

Pastaruoju laiku "Vytis" ėmė rodytis laiku, bet gaila, kad mūsų nariai neturi palinkimo naudotis jo puslapiais. Daugelis mūsų ne tik negildemame mūsų reikalų nei lietuviškai, nei angliškai, bet ir korespondencijų nerašome.

Vyčiai, prisidėkite savo rašiniiais, pinigais ir patarimais, o tikrai mes tada padarysime "Vytį" populiariausiu lietuvių žurnalu, kuri skaitys ne tik Vyčiai, bet ir pašaliečiai.

SVEIKINAME GERBIAMUS SKAITYTOJUS

— su —

ŠVENTOMIS VELYKOMIS

Redakcija.

H. Weber

JUK TU MANE MYLI?

Stotis. Keli asmenys, vaikščiodami peronu, nekantriai laukė rytmetinio traukinio. Viena sena, tamsiais rūbais apsirengusi moteriškė, nuolat žvilgčiojo į tą pusę, iš kurios turėjo traukinys atvažiuoti. Iš jos paprastų rūbų, elgėsio galima buvo spręsti, kad ji kokio nors turtingo pono tarnaitė ar šeimininkė. Jos veido bruožuose atsispindįs nepaprastas širdies gerumas darė ją paprastą tarnaitę, malonią, simpatingą.

Kada rytmetinis traukinys smarkiai šniokšdamas įbėgo į stotį, ir iš jo išlipo vos keletas keleivių, senoji moteriškė susirūpino, ar jos laukiamasis asmuo tik bus atvažiuavęs. Jos susirūpinęs veidas pragiedrėjo, pamąčius iš III-kl. vagono, padedant kažkokiai moteriškei, išlipančią kokių septynerių metų, juodai apsirengusią mergaitę. Išlipusi iš traukinio, mergaitė baimingai žvalgydamosi stovėjo perone.

Senoji moteriškė greitai priėjo prie mergaitės ir pasakiusi jai keletą žodžių, paėmė ir traukinio duodamą mergaitės kelionės ryšulėlį. Širdingai padėkojusi vaiko kelionės globėjai, ji vėl pasilenkė prie mažosios keleivės.

— Na, mažyte, laimingai atvažiuavai pas savo tetą Kruger, — tarė ji švelniai. — Įsikabink į mano ranką, ir keliausim pas senelį!

— Tu mano teta? — smalsiai paklausė mergaitė.

Moteriškė tuojau atsakė į klausimą, tartum jai sunku buvo vaikui tuoj duoti teisingą atsakymą. Kiek palaukusi ji maloniai tarė:

— Geroji Berta, aš nėsu tavo teta, bet aš tave mylėsiu, kaip savo tikrą dukrelę. Tik klausyk, aš gyvenu pas tavo senelį, poną Lennemann'ą, verdu jam valgi, žiūriu jo namų tvarkos ir bendrai rūpinuosi, kad jam nieko netrūktų. Juk tai būtina reikalinga, ar ne tiesa? Ar dabar patenkinta?

Mažoji mergytė linkterėjo galva ir paėmė ją už rankos. — Tu taip maloni, kaip mano motutė, kuri dabar yra danguje, — tarė Berta.

Tuo laiku abi besikalbėdamos perėjo stoties aikštę, įsisuko į švarią gatvelę, su abipus stovinčiais mažais nameliais ir gražiais sodeliais.

Senoji moteriškė, iki šiol klausiusi šypsodamos mergaitės tauškėjimų, staiga surimtėjo. Priėjusi prie vieno mažo namelio ji sustojo ir baimingai pažvelgė į antro aukšto langus. Nieko nepastebėjusi ji Bertą, per gražiai sutvarkytą sodelį, nusivedė prie namo užpakalinių durų. Atsargiai pravėrusi įeinamąsias duris, su Berta siaurais akmeniniais laiptais užlipo į antrą aukštą ir įėjusi į švarią virtuvę, uždarė be triukšmo

paskui save virtuvės duris. Tik dabar tartum patį sunkiausį darbą būtų atlikusi, senė giliai atsikvėpė, ir tylus džiaugsmas šypsniis išsiveržė ant jos lūpų.

Perspėjusi Bertą tyliai kalbėti, ji padavė jai jau išvirtos kavos ir pyrago. Išalkusi mergaitė skaniai valgė. Vėliau ko-nors nepaprasto savo priėmimo, kaip ir pradžioj mažytė nepastebėjo.

Šeimininkė Kruger tuo laiku iš Bertos ryšulėlio išėmė laišką, su vos išskaitoma antrašte "Mano Tėvui".

Turėdama laišką rankoje, ji su motinišku malonumu žiūrėjo į skaniai valgančią mergaitę. Bet baimė ir neramumas vėl kilo jos širdy. Jos susirūpinimas atsispindėjo veide. Kaip gaila jai vargšės našlaitės. Ji neturi jos apleisti.

Pavalgiusi Berta ėmė smalsiai žvalgytis po virtuvę. Šeimininkė pasodinus ją ant kėdės prieš save pradėjo tyliai, bet įtikinančiu balsu: — Prieš einant pas senelį, aš noriu tau šį tą pasakyti, todėl man kalbant, atidžiai klausykis. Ar pasižadi man tai?

Berta rimtai linkterėjo galvą.

— Štai tu paimsi šitą laišką ir nuneši į senelio kambarį, kurį tuojau tau parodysiu — kalbėjo Kruger. — Laišką padavusi seneliui, ir jeigu jis klaus tavo vardo, pasakysi, jog vadiniesi Berta. Senelis perskaitęs laišką atrodys truputį supykęs; bet dėl to tu neturi bijoti. Senelis yra geras, širdingas ponas, jei jis iš paviršiaus ir atrodo rūstus, bet sieloj jis visai kitoks. Ir jeigu jis tave varytų laukan, dėl to ir neišsigąsk. Stenkis su savo seneliu visą laiką būti maloni švelni; varoma iš kambario, neišeik. Ar atsiminai visą tai?

Mažoji mergytė viską atidžiai klausėsi. O, aš nesibijau, teta Kruger! — atsakė ji gyvai. — Jeigu senelis yra toks geras kaip tu sakai, jis manęs neišvarys. Parodyk man tik jo kambarį, aš noriu pas jį eiti!

Teta Kruger atsistojo ir drebančiomis rankomis ėmė tvarkyti mergaitės rūbelius. Gražiai sušukavusi jos garbanas, abidvi atsargiai išėjo iš virtuvės. Dar kartą paglosčiusi jos galvą, Kruger įdavė jai laišką ir ranka parodė koridoriaus gale esančio kambario duris, prie kurių skubiai nuėjo Berta.

Senoji tarnaitė šmėkstelėjo atgal į virtuvę ir, užrakinusi duris, išsitraukė raktą. Valandėlę ji stovėjo nejudėdama tarytum nežinodama ką dabar pradėti. Paskui prispaudusi ranką prie plakančios širdies ji šnabzdėjo: — Viešpatie, padėk jai!

Turtingasis namų savininkas ir piningų skolintojas p. Lennemann'as sėdėjo prie savo rašomojo stalo ir peržiūrinėjo rytmetinį paštą.

Senis, kuris dėl turtų tapo kažkokiu keistu, nuo pasaulio atsiskyrusiu keistuoliu, peržiūrėjęs laiškus, atsikėlė nuo savo kėdės ir sunkiais žingsniais ėmė vaikščioti po kambarį. Paskutiniu laiku patirti nemalonumai, jo pesimistišką nuotaiką dar labiau pakartino.

Ėmė jam nesisėkti. Jo debitoriai laiku nesugrąžindavo skolų. Priverstas būdavo jų vekselius protestuoti ir savo pinigų išreikalauti teismo keliu. Be to jį kankino vienas dalykas, kurio negalėjo niekaip atsikratyti. Prieš dvi savaites mirė jo vienturtė duktė, Berta. Kada prieš aštuonius metus ištekėjo už architekto Tewes'o, p. Lennemann'as iš jo daug tikėjosi, bet apsvylė. Nors architektas Tawes buvo jaunas gabus, pilnas energijos, užsimojimų vyras, bet nepalankios aplinkybės ir stipri konkurencija suardė jo planus. Dėl šitų ir kitų priežasčių jis pateko ant slidaus kelio: ėmė lošti kortomis ir smarkiai girtuokliauti.

Patyręs tai Lennemann'as su savo žentu kartą stipriai susiginčijo. Jo duktė Berta karštai mylėdama savo vyrą, gynė jį nuo tėvo užpuodinėjimų. Visų šitų ginčų pasėka buvo skaudi. Senis be galo užsirūstino, išsižadėjo savo dukters ir žento ir baisiai ant jų pykdamas užsitarė savo namuose. Ir štai dabar jis gyvena vienišas, kaip vienuolis; be džiaugsmų, sunkių rūpesčių prislėgtas, nieko į dukters siunčiamus laiškus neatsakydamas.

Jaunavedžių pora pateko į didelį vargą. Architektas Tewes iš prigimties būdamas silpnos sveikatos dėl nuolatinio girtuokliavimo susirgo ir mirė, palikdamas savo šeimą didžiausiame skurde. Nors kentė badą, šaltį, bet jaunoji žmona iš puikybės nesikreipė, kaip buvo jos pareiga, prie savo tėvo. Kad sava ir savo kūdikį galėtų išmaitinti, ji dirbo nuo ryto iki vakaro kasdieną kovodama su sunkiomis gyvenimo aplinkybėmis. Sunkus darbas, įvairūs nepritekliai, rūpesčiai pagreitino jos mirtį.

Ir paskutinę gyvenimo valandą nebuvo kitos išeities, kaip susitaikyti su tėvu. Prieš pat mirtį parašė jam graudingą laišką, išreikšdama jame savo jausmus ir paskutinį prašymą:

Jos dukrelė su šituo laišku dabar stovėjo prie p. Lennemann'o durų ir tyliai, tyliai į jas beldėsi.

Išgirdęs beldžiantis, senis sustojo vaikščiojęs ir balsiai sušuko: "Prašau" Pamatęs įeinant mažą mergytę, nustebo. Jo kakta susiraukė. Apmaudas kilo senio širdy. Mergaitė buvo nelauktas svečias. Į jo namus vaikai niekuomet nesilankydavo.

— Aš vadinuosi Berta Tewes, — atsakė mažytė ir pilnomis pasitikėjimo akutėmis žiūrėjo į širštantį senį. — Ar tu esi mano senelis? Aš turiu tau perduoti šitą laišką.

— Kas — kas? — murmėjo senis nieko nesuprasdamas ir pagriebė iš jos rankų laišką. Skaitant antraštę "Mano Tėvui" jo rankos drebėjo ir štai, atrodė, tuoj pasilies jo įtužimas, kuris ilgus metus buvo jo krūtinėj susikaupęs.

— Ką tai reiškia? Kas čia tokius šposus krečia? — rėkė jis supykęs ir greitai priėjęs prie durų, sušuko į koridorių: — Šeimininke Kruger, šeimininke Kruger! Tuoj ateikit ir išveskit šitą vaiką ten, iš kur jis yra atėjęs! Ar girdėjote, ką jums sakiau!

Negirdėdamas šeimininkės ateinant susierzinęs senis priėjo prie virtuvės durų ir norėjo jas atidaryti; bet jos buvo užrakintos. Smarkiai pabarškines, dar du — tris kartus šaukė šeimininkę vardu. Bet veltui. Iš virtuvės niekas neatsiliepė. Apžiūrėjęs visus namus ir

šeimininkės Kruger niekur neradęs, kraipydamas galvą senis visai perpykęs sugrįžo į savo kambarį. Berta stovėjo kampely ir tyliai verkė.

Susinervavęs senis atsisėdo į kėdę. Ką su šituo vaiku jis turi dabar daryti? Daugiau nieko, kaip išvaryti jį iš namų.

Jo akys pastebėjo ant grindų suglamžytą laišką. Mechaniškai jis pasilenkė ir atplėšęs voką, ėmė skaityti. Skaitant vos išskaitomas paskutines laiško eilutes jo kakta susiraukė ir lūpos susičiaupė. Tie paskutiniai dukters žodžiai, prašantys dovanoti, jį giliai sugraudino, sugraudino labiau, kaip savo sukietėjusioj širdy jis tikėjosi. Susitaikino minčiai jo siela dar vis delto nenorėjo pritarti.

Vaiką jis turįs pas save pasiimti, kad jis be globos nežūtų pasaulyje; taip rašė jo mirštanti duktė. Todėl jis, jos tėvas pasiliko jai vienintėlė viltis. Bet kaip gali jis į savo tylus namus priimti vaiką? Ne ne, jokių būdu negali! Nusiramines senis tą pačią mintį persvarstė šalčiau. Jeigu jis mergaitę atiduotų į dorą šeimą ir už jos auklėjimą gerai sumokėtų, juk taip būtų gerai. Šitas sumanymas atrodė jam labiau priimtinas. Jo šeimininkė tokią tinkamą šeimą galėtų surasti. Bet kur galėjo jo ištikima šeimininkė dabar prapulti?

Senis jau norėjo atsikelti ir dar kartą eiti ieškoti šeimininkės, bet staiga pajuto, kad kažkas švelniai apkabino jo ranką ir šalia savęs išgirdo tylų, drebantį balselį: "Mielas seneli!" Jis pažvelgė į savo anukę, kuri nepastebimai prie jo buvo priėjusi ir ašarotomis, nekaltomis akelėmis žiūrėjo į jį.

Senis susimąstė. Kaip šitas vaikas panašus į savo motiną! Ponas Lennemann'as manė matęs savo vienturtę dukterį, kuri prieš dvidešimt metų panašiai prie tos pačios kėdės stovėjo ir glamonėjo jo ranką.

— Ar ne tiesa, juk tu mane myli? — paklausė mergytė lyg pasitikėdama, lyg bijodamosi ir taip graudingomis, pilnomis maldavimo akutėmis pažvelgė į senį, kad jis, to žvilgsnio negalėdamas išlaikyti nesigrėžė. Jo sieloj ėmė kažkas virti, širdis — smarkiai plakti, ir senis savo susiraukšlėjusį veidą pridengė savo sudžiūvusiomis rankomis.

Beveik nenumanydamas ką daręs tik vidujinių jausmų stumiamas, jis patraukė mergaitę arčiau savęs. — Ne, ne aš nieko pikto tau nedarysiu! Nesibijok manęs! — tarė švelniai senis ir sugriebęs ją į savo glėbį, prispaudė prie savo smarkiai plakančios širdies. Berta savo mažutėmis rankelėmis apkabinusi senelio kakta, savo švelnutį veidelį priglaudė prie raukšlėto, laime spindinčio senelio veido. Juodu tylėjo, bet jų širdys iš džiaugsmo plakė.

Senis net neišgirdo, kaip durys truputį prasivėrė ir rūpestingomis akimis į kambarį pažvelgė šeimininkė Kruger. Pamačiusi Bertą senelio glėbyj, ji nustebusi, net nuo durų atšoko. Ir ji girdėjo, kaip senelis maloniai, širdingai su savo anuke kalbėjo.

Atsargiai privėrusi duris, drebančia širdimi ji valandėlę stovėjo koridoriuje. Ką ji mąstė, jautė, aiškiai buvo galima išskaityti iš jo veido bruožų. Susivaldžius, ji tyliai pabarškino į duris; įėjus į kambarį, Berta ją džiaugsmingai pasveikino. — Šitoji mažytė — tarė jai p. Lennemann'as — yra mano anukė, ir ji pas mus visuomet pasiliks. Šeimininke Kruger, parenkite Bertai kambarį ir pasirūpinkite, kad jai nieko netrūktų.

Vertė J. Skausmutis "R."

ŠVOGERIAI

Geras, žinote, dalykas turėti švogeri. Ar su kaimynu susiėdei, ar šiaip karčiamoj sakysime, kas užkabino — be švogerio vienam sunku ką beveikti. O jei taip geras švogeri, kuris be to yra išsilavinęs laužyti rungas, tai gali nors su visa rinka plūktis. Žinoma, švogeri švogeriui nelygu. Pasitaiko kartais, kad su švogeri ir po teismus tenka tąsyti. Del pasogos paprastai. Kiek vargo, kiek gaišaties del švogerių būna. Minkštos širdies žmogus negali tokių dalykų pernešti. Mitkus pavyzdžiui, tampėsi, tampėsi su švogeri. Iki Tribunolo prisitempė. O paskui Mitkui širdis staiga ėmė ir atslūgo.

— Bala nematai, — sako, pridėsiu dar juodį kumelį ir porą kuiliukų, kai kiaulė atsives. Taikykimės.

Susitakė. O dabar Mitkus kalėjime, o švogeri ligoninėj. Nustatyta, kad Mitkus savo mielą švogeri labai nuoširdžiai palaimino buteliu "Pale Ale". Dalį butelio jau atrinko iš Švogerio smegenų, o kitos dalies su kamščiu taip ir neberanda. Užsimetė kur nors. — Žinoma, dabar bus byla ir vėl reikės tampytis iki Tribunolo. Taigi visaip būna su švogeriais.

Petrui Kėkštui ir viršaičiui Sobliui sakysime, švogeriai labai daug pagelbėjo jų gyvenimo kovoj. O kova žinote, buvo labai karšta. Gali sakyti mūsų ties Verdenu arba ties Mozūrų ežerais.

Buvo taip.

Gyvena čia mūsų kaime toks Benadas Valiulis. Žmogus rimtas, pasituris. Taip jis sau ir leidžia dienas su savo prisiega Agnieška. Neseniai garnys Benadui sūnų atnešė. Kitas gal būtų lauk išmetęs, o Valiulis, žinote, minkštos širdies žmogus. Paėmė ir augina. Ir ne tik augina, bet dar krikštynas pakėlė. Reiškia parsivežė alaus boselį, valstybinės kiek tiek. O sekmadienį sūnų į vežimą, kūmus į vežimą ir išlydėjo į miestelį. Kiti pasiliko namie laukti. Del įvairumo ištuštino kelis grafinius valstybinės, porą ąsočių alaus ir pradėjo lošti "očko". Seniau niekas nemokėjo, o dabar kai tik Sobli padarė viršaičiu taip jis ir parnešė tą kultūros reiškinį (prikišęs porą šimtinių valščiaus raštininkui) į mūsų kaimą. Taigi lupa sau "očko" piliečiai. O pinigai, žinote, visi pas Sobli taip ir plaukia. Net pavydas ima. Popierinius ir sidabrą vis į kišenių grūdą. O ant stalo variokų stirta.

Kai Soblys trylikta banką susizėrė Kėkštas Petras — pieno pirmininkas, žinote — ir neiškentė. Paško, reiškia, kampą stalo kumščiu piautinai atpiovė ir maž daug kaip a. a. Pleškaičio Jeronimas socialdemokratų susirinkime išrėžė:

— Nors tu ir valdzios atstovas, ir tarnybą turi bet tas dar nereiškia, kad tu turi teisę mus mulkinti. Štai, aš jau vieną bekoną ir sukišau į tavo kišenę, o gi Galinaitis, štai, taip pat išmainė diskę. Na ir išsigink, kad tu ne sukčius.

Valdzios atstovas, žinoma, čia paėmė ir užsidegė. Pagriebė vadinasi, grafiną su trejenkine mak-makmak, — išlakė, o paskum taip ir statė Kėkštui ir tarpakį. Kėkštas akis pavartė. Pavartęs čiupt stalo koją — išlaužė ir kai trauks, taip valdzios atstovas ir atsigulė ant menčių. Žinoma po tokio įvykio krikštyną nuotai-ka buvo labai prislėgta. Iš sielvarto kaimynas Galinaitis įsidėjo kišenėn pusę saldino sūrio, o Mitkuvienė nudžiovė porą geresnių šakučių.

Ant rytojaus Soblys nutarė, kad taip dalykai baigtis negali. Negražu po velnių, kad kiekvienas Kėkštas viršaitį stalo kojom daužys. Ir tai dar kur — krikštynose. Viešoj vietoj, vadinasi. Ką apie jį tada pradės svietas manyti. Žiūrėk, ko gero, kiturkart kas nors jau nebe koja, o visu stalu sumanys viršaitį prislėgti. Ne. To nebus. Kėkštas turi būti nubaustas. Žinoma po teismus ko jau ten trankysies. Baladonė su tais teismais. Jiems ir liūdininkų ir šio ir to reikia. O tuo tarpu čia buvo kitas trumpas kitas — švogeri. Soblio švogeri buvo, kas buvo jis pats gerai nežinojo. Žinojo, kad jis ten ir prie sviesto ir prie smetonos pri-tamnas. O svarbiausia žinojo, kad jis Kėkšto viršinin-kas. Taigi Soblys tuoj ant rytojaus padūrė paršeli. Žmona porą ančių paruošė. Sukrovė viską dailiai į bal-tą nuovalačką ir vakariniu traukiniu išbildėjo pas švo-gerį. Švogeri priėmė maloniai. Ir operon nusivedė. Bet Sobliui niekas nemiela. Jis tik ir tegalvoja, kaip čia tą Kėkštą labiau įkišus. Pagaliau tarp 3 ir 4 veiksmo jis ir neiškentė.

Taigi — sako, — visokių žmonių čia parodo tam teatre. Ir gerų ir blogų. Bet yra pas mus toks Kėkštas, tai jokiam teatre tokio nerasi. Iš pažiūros žmogus kaip žmogus, dar ir pieno pirmininkas būtų, o suktumas nesvietiškas. Šulinį pieninei grežė, tai pusę pinigų meistri už darbą, o pusę sau. O girtuokliavimas. Peštukas vėl negirdėtas. Kai tik pamatys kokį aukštesnį asmenį, taip kad tik prie valdzios, tai tuoj su stalo koja į galvą ir duoda...

Soblys būtų pripasakojęs daugiau apie Kėkštą, bet tuo laiku prasidėjo vaidinimas ir švogeri patarė palikti tą kalbą sekančiai pertraukai. O ant rytojaus dar kartą paklausė Kėkšto vardo ir pasižymėjo pas save knygutėj.

* * * *

Ar po savaitės gauna Kėkštas antspauduotą laišką.

...Kadangi yra rimtų nusiskundimų iš narių pusės, tai kol dalykai paaikšės Kėkštas Petras nuo pirminko pareigų atleidžiamas ir jo vieton... ir t. t.

Perskaitė Kėkštas laišką, vieną kartą ir kitą. O paskui paėmė jam kraujas ir užvirė krūtinėje.

— Tai Soblio nagai, — pamanė. Na, gerai. Pasirokuosim dar mudu. Pagrumojo, vadinasi, Kėkštas į Soblio pusę ir nuėjo rengtis. Apsirengė. Treigę kumelaitę į važiuką ir išpleškėjo pro vartus. O netoliese čia gyvena toks Pijokauskas. Turi apie 8 ha. Taip su tais hektarais jis čia ir kankinasi kelinti metai. Seniau jo būta turtuolio. O paskui vaidą gimnazijon pats irgi mokėsi... gerti. Susmuko, žinote, žmogus. Baisia, mat, tie visoki mokslai ėda pinigus. Na, žinoma, suėda tai suėda, bet už tat paskui. Iš savo mokslo. Pijokauskas, tiesa, tiek teturi naudos, kad nereikia pačiam vežioti grūdus į turgų. Leibukas pats visuomet pribūna laike kūlės ir pats atsiseikėja sau reikalingus grūdus. Žodžiu, Pijokauskui šiuo atžvilgiu mokslas žymiai palengvino ūkininkavimą. Bet dar daugiau naudos atnešė sūnaus išmokslinimas. Pijokauskas nežino kokias pareigas jo sūnus turėjo seniau. Prieš kelis metus berods buvo visai be pareigų. Dabar gi kaž ką dirbo. Ką — nežinia. Pijokauskas tik tiek, žinojo, kad valščiaus raštinėj jam (Pijokauskui) duoda vietos net girtam prasi-pagirioti. Iš to jis padarė išvadą, kad jo sūnus vis

tik už valščiaus viršaitį viršesnis ir kad šis jo bijo.

Be sūnaus Pijokauskas turėjo tokią nieko sau dukrelę Brigytą. Kalbamu metu ji buvo apie 36 m. amžiaus. Labai gražiai žvairių akių ir viena koja trumpesnė. Be to prie akies turėjo labai simpatišką karpūtę, taip geros slyvos didumo. Nežiūrint tačiau nė jos gražių akių, nė karpūtės pas Brigytėlę iki šiol neatsibeldė nė suplėkęs piršlys.

— Kad nors našlys — dūsavo Brigytėlė ir krovė šv. Antanui rankšluoščius bei stuomenis. Jaunikio kaip nebuvo. Pats vyriausias jau tiktų piemeniui.

— Dabar, — mano — galiu tekėti, kad ir už bevaikio. Savųjų turėsiu.

Tačiau kurį laiką nieko kaip nebuvo taip nebuvo. Brigyta nustojo vilties kada nors tapti ponios šeimininke. Ir štai tuo metu vieną pavakarę į jų kiemą įsuko ne kas kitas, o jaunas Kėkštas, trijų vaikų savininkas ir be to gražus nesvietiškas. Iš kart Brigyta netikėjo nė akim, nė ausim. O paskui turėjo patikėti. Del to kad Petras su tėvu gėrė trejenkinę ir tarėsi del pasogos. O jam išvažiavus, tėvas gana griežtai, pasakė:

— Pakartok katekizmą, juk poryt važiuojame pas kleboną.

Brigyta įkniubo į savo amžino atilsio močiutės "šaltinį".

* * * *

Į vestuves parvažiavo ir sūnus ponas. Reikia brangią seserį palaiminti, pradėjusią kurti šeimynos židinį. Taipgi prabildėjo anas sau. Geria valgo. Tėvas, žinote, žiūrėjo į savo poną sūnų ant galo neiškentęs ir prasizijo:

— Nors tu, — sako, — ir mokyta, ir neversiteta baigęs, bet geri kaip trijų dienų viščiukas. Negali žiūrėt. Net sarmata. Geras vyras va taip geria.

Senis prisipylė stiklinę — mak — vienu atsikvėpimu ir stiklinę tuščia. Apvertė ore ir laiko. Specas matote. O publika, žinoma, ploja, šaukia "valio" ir bendrai geriausia nuotaika. Čia, be abejo, ponas sūnus ir išsėdė. Griebė iš tėvo stiklinę. Sklidiną prisipylė. Paskui mak-mak-mak. Staiga stiklinė dribt iš rankų. Akys stulpu. Orą traukia, traukia kaip karosas. Publika, žinote, ėmė ir nutilo. Atšalo visi. O šale sėdėjusi Kėkšto tetulė, rimta moteriškė, taip apie pustrėčio metro aukščiau ir apie 12 pūdų svorio, pasikėlė, žinotumėte, ir raitojasi rankoves. Nežinia nuo kurio galo ji būtų pradėjusi poną marčios brolių minkyti, jei tuo metu nebūtų pribuvęs pats Kėkštas. Sudavęs porą kartų čia pat pasitaikiusiu prosu švogeriui į nugarą jis lengvai gražino jam sąmonę ir atmintį. O paskui nusivedė poną

švogeri į atskirą kambariuką. Napatogu, žinoma, palikti kartu su tokiu tamsiu elementu.

Nusivedė į atskirą kambariuką. Del visa ko pasistatė grafiną. Ir pradėjo kalbėtis.

— Žinoma, — sako, — ponas kai nepratęs, tai čia gal ir nekaip pasirodyt. Žinoma, kaimiečiai. Kad ir jūsų tėvelis. Geria, kaip bulius. Sunku su tokiais nepratusiam. O, kad tamsta žinotum, švogerei, ir tarp tų kaimiečių pasitaiko kartais dar tokių... A, štai, čia pas mus yra toks Soblys. — Viršaitis dar būtų,, (nors niekas ach jį ir nerinko). Geria, geria iki sugriūva. Kiekvieną penktadienį su jūsų tėvuku, mano gerbiama uošviu girti po rinką strapalioja. O kyšių ačiū Dievui visai nedidelių reikalauja. Už pusę šimto parduo-tų visą valščių. Be to, peštukas negirdėtas. Kai tik pamatys kokį apsišvietusį ūkininką, taip ir kerta kokiu nors grafinu į tarpakį.

— Į tarpakį, sakote? — paklausė? ponas švogeri, išvalęs ketvirtą stikliuką.

— Taigi, taigi. Va, dar ir dabar truputį žymu:

— Tai tamstai? Juk tai kriminalas.

Priešvalstybinis veikimas. Tamsta sakai jis viršaitis? Kaip jo pavardė?

Po kiek laiko iš apskrities raštas.

"...Esant rimtiems nusiskundimams iš valščiaus, viršaitis Soblys Jurgis nuo einamų pareigų laikinai atleidžiamas ir jo pareigomis eiti... t. t."

Soblys perskaitė vieną kartą. Kitą. Žmogui iš karto viskas aišku. Ir kad jį atleido ir kad Kėkšto darbas. Štai, reiškia, ko jis apsivedė su ta spitre. Soblys net prakaitas išmušė iš apmaudo. Pagrūmojo Kėkšto link. Ir nudrožė į karčiamą. O paskui išiminėjo Leibuko langus ir įnirtęs šūkavo:

— Mirtis valdžios priešui? Ir tegyvuoja...

Nepasakė kas, nes čia, žinoma, ir Leibukas ir Sorė užgriuvo. Nuramino. O paskui įsodino į brikelį ir paleido. Savo apmaudą Soblys išliejo ant kumelaitės šonų.

Kai Soblienė gerbiama buv. viršaitį palaimino skersai ir išilgai ažuoliniu kočėlu, jo karštis iš kart nukrito iki nulio.

* * * *

Atatinkamos komisijos padarė revizijas, konstatavo, kad Petras Kėkštas pasisavino pinigų, o Jurgis Soblys padarė išėikvojimų ir ėmė kyšius. Jiems abiem buvo suteikta nemokamas išlaikymas ir asmeninė sargyba.

Ir tai vis ačiū švogeriams.

— Automatas.

Jonas Daugėla.

ŠVENTADIENIS KAIME

Ten, kur vėjelis maloniau pučia, saulelė meiliau šypsos, paukšteliai žaliai pasipuošiusiuose medžiuose čiulba ir darželiai gardžiau kvepia yra mano ir jūsų tautiečiai-išeiviai, tėvynė brangi Lietuva. Kiek joje gražių vietų: šlamančių miškų, egliuotų piliakalnių, ramių upelių, išdabintų ežerų... Ne vieną miestietį vilioja aplankyti tas apylinkes ir jomis pasigrozėti. Miesto gyvenimas su teatru, automobilių, tramvajų ir mašinų prašmatnumais ilgainiui nusibosta. Miesto gyventojus, sveikina su pirmaisiais saulutės atbundančiais

spinduliais, mašinų kaukimai, kaimą gi, žiūrėk tai lakštingala, tai volungė, tai gegė, tai šiaip svečias, miško paukštelis. Taigi man čia ir norisi nupiešti Lietuvos šventadienį kaime, kuris gal ne vienam užsieny gyvenančiam lietuviui primins, kaip jis gimtinėj yra praleidžiamas.

Šventadienis, lietuvių širdy, yra laukiamas kaip garbingas svečias. Prieš šventadienį, rodos, ir paukšteliai linksmiau pradeda čiulbėti ir patys darbai lengviau sekas. Šeštadienio darbą darbininkas — artojėlis baigia

su daina. Šeštadienio vakarą tiek laukuose tyliuose, tiek kaime, žydi šnibzdės. Vienur vainikėlį pina, kitur susirinkę ant kranto žaliuojančio dainuoja, kitur ežere maudos. Ne viena motina išėjus ant nušluoto kiemo, po žaliaja liepa, poteries kalbėdama, meldžia Aukščiausiąjį, vaikeliams palaimos. O koks malonumas šventvakary sėdėti prie atdaro lango, stebėtis paslaptینگomis, mėnulio apšviesto, ežero bangomis, gērētis nurimusia gamta ir klausytis tylumoj aidančio lakštingalos himno. Kaip ilgai klausais, nežinai, tik jauti, kaip duslus vėjelis tavo plaukus šukuoja ir kaip tave pabudina pirmieji saulutės spinduliai ir pirmas gegutės "ku-ku". Tada prasideda šventadienis.

Oi kaip smagus tas rytelis! Čia su saule subudo kaimas ir paukščiai, čia alyvos ir ievos kvepia, čia seselė daržely gėles laisto. Ten toliau, žiūrėk, vanduo taškos ežere; tai lyg banginis mariose maudosi žmogus. O ta močiūtė saulelė, išsklaidžius rūkus vis kopa ir kopa aukštyn. Tai čia lyg raitelių būrys, pardulka naktygoniai su savo žirgais. Prijoję ežerą išsirikiavo. Kaip kurie nusėdo nuo arklių, varo juos maudytis.

Tuo tarpu saulelė kildama vis darės karštesnė. Žmonės vieni pėsti, kiti važiuoti, pradeda skubėti bažnyčion. Pulkelis moterėlių, nešinančių vienoje rankoje priskintų darželyj ir juose gėlių, kitoje ryšulį, skuba bažnytėlėn. Jos kalbasi, kaip aną sekmadienį kunigėlis mokė iš sakyklos tėvus, kurie nesirūpina savo vaikais ir leidžia jiems sauvaliauti, apie divonų audimus, ir kitus pavasario rūpesčius. Būrys jaunuolių eidami kalbasi, apie įvyksiančias kažkur dideles vakaruškas ir tariasi tuoj po pamaldų negaišuojant namo skubėti. Vienas čia pastebi, kad būtų neprošalį užėjus pas Iršuką pasistatyti bonkutę, bet nesulaukęs pritarimo, užvedė kitą kalbą. Į jų tarpą įsimaišęs senukas, šluostydamas nuo kaktos prakaitą, užsikalba apie kariuomenę. Čia jis pradeda pasakoti savo nuotykius japoniškam kare... Taip liūliuoja keliais ir takeliais bažnytėlėn jauni bei seni.

Vieni išėjo į bažnyčią, kiti išsiskubino maudytis ežeran. Daugiausia tai piemeniukai ir berniokai. Koks čia jiems tada džiaugsmas!

— Vieni maudosi, nardosi, kiti aukštynelki, o mažasai Antaniukas taškydamasis vandens pakrašty šaukia: "Vylai, žiūrėkit, kaip aš plaukiu!"

Tik vienas senelis sėdi ant ežero kranto ir žiūri į besimaudančius, lyg prisimindamas savo jaunystę... Išsimaudę, jie susėdo aplink senelį, kuris jiems ima pasakoti, kurioj ežero vietoj daugiausia žuvų visokių sugaudavo. Savo jaunystės atsitikimus. "Anais dar metais, dar man esant berniokėliu, dvaro bernas atjojęs ežeran, o taip prieš Velykas, arklių girdyti. Bet šie vabalų ir karščio kankinami įbėgo su bernu ežeran ir visas ketvertas susipainioję apinasriais prigērė. Taip pat karo metu atvažiavo rusų kareiviai pas ūkininkus šieno, paliko arklius vienus, o patys suėjo pas ūkininkus. Čia vienas arklys su vežimu pasileidęs bėgti ežeran ir anoj vietoj" — čia senelis parodo su ranka tą vietą — nuskeno. "Toliau senelis pasakoja kaip reikia būti atsargiam su vandeniu. Visi jūs atsimenate — pasakoja toliau senelis — kaip pernai irdamiesi nuo šermenų, prigērė Veronika, Albina ir Pranas. Tai toki jauni, pati tėvams parama — paguoda, čia senelis atsiduso a. a. jiems Dieve, duok dangaus karalystę, nors jie buvo atsargūs, bet per daug prisėdo.

"Na vaikeliai, gal jau bus ir mišios, eisiu poteriaut", pasakė senelis ir visi pradėjo skirstytis namo.

Po valandėlės visi jau sėdėjo už stalo ir kas rožančių, kas mišaunas kalbėjo.

Vienas ūkininkas, mišių laiku pasimeldęs, išėjo apžiūrėti savo kolonijos. Laukuose, visur ramu: siūbuoja, žaliuoja pakilę, marguoja pievose gėlės, krūmuose čiauksi ir čiulba paukščiai. Vieversėliai tartum skelbdami Dievulio tvarką, čiulbėdami pakyla tai nusileidžia. Kiek paėjęs sustoja. Gamtos gražumas jį sujaudina ir jis susimąsto: čia praleista vaikystės ir jaunosios dieneles, čia su broliais šienelis piauta, su sesutėmis rugiai kiršta, o dabar?... Dabar nei brolių nei seselių net neturiu mylimiausių tėvelių... Pasitaikydavo ir susipykt nors trumpam. Ach kaip greit praėjo tos smagiosios jaunystės dieneles. Brolis gyvena užsieny, neparašo nei žodelio. Ak, kaip aš jų laukčiau ir norėčiau vėl būti jaunas... Tokių minčių varginamas, šeimininkas grįžta namo. Namie randa grįžusius iš bažnytėlės ir besidalinančius įspudžius.

Truputį atsikvėpę ir pasistiprinę, jaunieji susirenka į tinkamesnę vietą, gryname ore ir pradeda žaisti. Vieni sudarę pulkelių traukia daineles, kiti griežiant muzikai šoka, tretį žaidžia įvairius žaidimus. Jaunimas čia, rodos, užmiršta visus savo vargus. Vaikai susėdę domisi vyresniais, kiti pamėgdžiodami juos (mokinas) bando šokti.

Tuo tarpu vyrai, parsivedžioję iš laukų gyvulėlius ir juos sutvarkę pas kurį nors gyvesnį kaimyną prie atdarų langų skaito, susėdę aplink stalą, laikraščius, svarsto einamuosius savo rūpesnius, bei šiaip kalbasi ir juokauja.

Moterys gi turėdamos savo bendrų reikalų, pulkelyje šnekučiuojasi. Kada mieste į pavakarį vilioja parkų ir sodų fontanai, bei paminklų gražumas veria akį, tada tylų šventadienio vakarą, kaime atlėkus gegė lyg tyčia prie besisnekučiuojančių, pradeda nuoširdžiai kukuoti. Tada gal ne viena motina prisiminus apsiverkia savo sūnaus, kuris pamiršta savo motiną, gimtąjį kraštą, gal klaidžioja nepadoriais keliais. Ir tai kada, pradeda vakaruose saulelė merktis, klodama aplink save tamsą, tada jaunimas skirstos su dainomis į namus, ir tada baigiasi malonus, lietuvių šventadienis.

SUVALGĖ DRAUGO SMEGENIS.

Vienoje Kongo (Afrikoje) ligoninėj miego liga mirė ligoninės prižiūrėtojo draugas negras. Gydytojas, norėdamas atydziai ištirti mirusiojo smegenis, išėmė juos ir per pasiuntinį nusiuntė namo.

Kai gydytojas vakare grįžo namo, jį sutiko linksmą žmoną, kuri jį prašė eit valgyti. Vakarienei buvo patiektas gardus smegenų kepsnys.

Gydytojas, baigdamas valgyti, paklausė žmonos, iš kur tokių gardžių smegenų gavusi? Žmona nusišėbėjo ir pasakė, kad jis pats jai su pasiuntiniu atsiuntęs. Vyras ne tik nustebo, bet ir išsigando, bet žmonai smegenų paslapties neatidengė.

PRAŠĖ LIETAUS, GAVO LEDĄ.

Meksikos mieste buvo pamaldos, kad Dievas duotų lietaus. Bet vieton lietaus pasirodė stambūs ledai ir audra išmušę kaimiečių gyvulius, išnaikinę javus ir stipriai apdrąskę gyvenamuosius namus. Gyventojai pametę poteries išbėgiojo į kalnus.



L. V. Centro Dvasios Vadas Kun. Pr. Vaitukaitis.

Katalikų Akcija

Katalikų Akcija palyginamai yra tai naujas titulas dalykui, kuris yra labai senas, religijos žvilgsniu žiūrint. Tikyba be gerų darbų yra mirusi — yra tai senas dalykas, kuris iššaukia arba reiškia dabartinę Katalikų Akciją.

Vienok taipgi yra ir nauja reikšmė paimta Katalikų Akcijon, kuri nevisumet būdavo pazityviai pripažinta ir taikoma, kaip kad dabar. Šitoji reikšmė buvo daugelio popiežių skleidžiama ir patariama praėjusiais laikotarpiais: "Pasauliečiai privalo jausti pašauktais Katalikų Akcijon, tam tikrose veikimo dirvose". Vieni nurodydavo pasauliečiams imtis didesnę dalį gailingumo darbuose. Kiti patardavo misijonierių reikalus, kad specialiu būdu kilniame darbe dirbtų. Bet mūsų laikuose garbingai valdantysis Bažnyčią popiežius Pius XI, priskaito visą veikimą, kuris tik nėra išimtinai kunigų ir vienuolių rankose visa ko kunigo pašaukimas reikalauja atlikti, kaip tinkama pasauliečiams užsiimti darbą su įdėjimu iniciatyvos kur tik yra galima ir reikalinga.

Už Katalikų Akciją Šv. Tėvas kovo mėnesiui paskyrė ir palaimino intenciją Apaštalytės Maldos Draugijai, kad visi šv. Širdies mylėtojai melstųsi taip brangaus tikslo atsiekimui — išplėtimui bei sustiprinimui Katalikų Akcijos visur. Ši draugija yra visuose pasaulio kraštuose. Jos nariai laisva valia platina pamaldumą prie Šv. Širdies, darbus atlyginimo už įžeidimus garbės mūsų Viešpaties per nusidėjėlius padarytus ir pasaulinėje plačioje maldos vienybėje išmeldimui kaip del medžiaginių taip ir dvasinių reikalų tikintiesiems.

Tai yra visai tinkamas dalykas, kad Katalikų Akcija galėjo tapti specialė intencija suvienytų maldų Apaštalytės Lygos — nes tai yra tikrai akcijos organizacija. Maža laiko ir kaštų tenka eikvoti tos organizacijos susirinkimams arba palaikymui jos. Malda ir geri darbai yra jos tikslo vėliava. Katalikų Akcija taip labai yra reikalinga mūsų laikuose, o ji yra toji, kuri paeina iš širdies ir nelaukia specialaus užkvietimo bei pareikalavimo veikime. Kiekvienas ir visi savo skirtose vietose bei veikimo dirvose žino ką jie gali ir turi daryti didesnei Dievo garbei, Bažnyčios ir žmonijos labui. Vieniems reiškia darbas gailingumo, kitiems išpažinimas tikybės bei principų apgynimas, stojimas petys į petį visuose dalykuose, kur katalikams yra būtina apgynime savųjų teisių ir savųjų reikalų. Žodžiu, Katalikų Akcijai yra labai plati veikimo dirva. Tadgi reikia apie tą Katalikų Akciją dažniau kalbėti ir jos veikimo pusėn su karštesne meile visiems prisidėti.

Katalikų Akcijos darbas yra tai visų katalikų darbas, kaip jaunų, taip ir senų, be išimties. Bet šis darbas privalo būti vieningas bei sutartinas. Čia nereikia ir nevieta turėti bei paisyti asmeninių ypatybių, bet susijdominti vienu ir kilniausiuoju tikslu — veikti Dievo garbei ir žmonijos labui.

SAINT JOSEPH

(March 19th)

When the King is a minor a noble of the realm is appointed guardian of the royal person and resigns in the name of his august ward. It is naturally the most sought after office in the kingdom and brings to the holder honor above all other honors. In such circumstances it is difficult for the regent to resist pride and ambition and the histories of regencies are often written in the tears of the people governed. With the blazing of Bethlehem's star that announced the advent of the King of Kings, the holy Patriarch Joseph, spouse of Virgin Mother, became in the inscrutable designs of Providence not only the Guardian of the Divine Child but His foster father. Earthly host to a heaven by Guest he never traded on his supernatural vocation to secure recognition before the other sons of men but remained contentedly hidden behind the locked doors of his humility.

Though the Sacred Scriptures sum up the whole life of St. Joseph in very few words — He was a just man. Yet volumes could not say more about Him. Justice is a virtue by which one renders to God and man their due. If the world were filled with just men then earth would be heaven.

Because he was just he was humble. Humility flows from a proper appraisal of self. The truly great are the truly humble. Of themselves they are nothing; for "every best gift, and every perfect gift, is from above, coming down from the Father of lights."

Clear as a light on the mountain top was Saint Joseph's obedience to the will of God. Warned of danger to the Divine Child he starts in the middle of the night with Jesus and Mary to the unknown Egypt. No question, just compliance.

In an age, when humility and justice are practical strangers outside of church and cloister and obedience to God's will must wait upon the whim of the moment, it is well to keep this great example well before our mind's eye. The Church senses this need by dedicating the entire month of March to Saint Joseph. A study of his life during these days of march would be a profitable occupation.

Pope, Pius IX constituted the holy Patriarch Patron of the Universal Church. In this way he becomes our guardian much after the fashion in which he watched over the Child-Christ. A greater protector we scarcely can have than the foster father of the Lord.

In every special manner St. Joseph is the Patron of a happy death. Since not time but eternity depends on that dread moment we should make a point of cultivating his friendship that he may guide our footsteps along that pathway that leads to the Judgement-seat of his Foster Child-Christ.

EXTRA! EXTRA!

"Extra! Extra paper!" shouted a newspaper boy outside of Della's window, "All about the big murders! Six people killed at one time! Extra! Extra!"

Della jumped up and ran to the window.

"Give me one, please," she said to the boy, "How were they killed?"

"They were having some kind of a club meeting, and there were ten members present, when suddenly the door flew open, and a man with a mask on stepped inside and shot the six principal members. Then he jumped back and slammed the door and ran off down the hall. The police think that it was someone who worked in the building, they aren't sure", replied the boy. "It sure was terrible, though."

"It must have been," said Della, thoughtfully.

She put the window down and ran over to the chair near the other window. Just as she was going to read the paper, she had a feeling. The back of her neck felt cold; she jumped nervously, and the feeling was gone for a minute; as she lay back in the chair, again she felt it. She sat still for a moment, afraid to move, wondering what to do. Finally she decided to call her brother, Johnny. She walked over to the door, put her hand on the knob, and tried to turn it, but the knob seemed to have glue on it, and when she tried to draw her hand away, it would not come. She pulled and pulled, and finally got her hand free, but when it did come it was just like being frozen, all stiff with glue. She turned around and walked over to the bed.

"Well," she said, "this is a nice thing for someone to do to—! Oh! Look at my bed; there's someone in it! Oh! Help!" she screamed and fainted. Just then her cat came from under the covers and ran over into the corner.

When Della came to, she heard a voice outside, calling, "John, oh, Johnny!"

She ate her breakfast and started for work.

As she was going into the building, she met a friend of hers. They went up to work together, and during the conversation, Della asked, "Did you read about those people being murdered?"

"What people?" asked her friend innocently.

"I don't know who they were, but there is something in the paper about it. I didn't get time to read it this morning. It must have been terrible from what the newsboy told me. He said that there were six people killed at a club meeting, and the murderer hasn't been found yet. I'll read it if I don't have much work to do this morning," replied Della.

As it happened, she had plenty of work to do, and when her lunch hour came she was too tired to read the paper.

That night, when she got home, she picked up the paper and started to read. To her surprise, there had been no murders the day before, and she wondered why the boy had said what he did.

"It's too bad all those people had to be killed, isn't it?" asked Johnny, with a smile.

"What people?" asked Della.

"Oh! you know that the newsboy said there were six people murdered. Don't you?" asked Johnny.

"Yes, where did you see it?" asked Della.

"Oh! right here," said Johnny, pointing to the date.

And there Della saw APRIL 1.

— A. Vaitkus.

Prof. M. Biržiška Chicagoje

Kovo mėn. 25 dieną, apie 5-tą val. vak. traukinys uždusęs išniokštė į Grand Central Stotį, atveždama mums labai garbingą svečią. Gražus būrelis mūsų visuomeninių veikėjų: bankininkų, redaktorių, daktarų, advokatų ir draugijų atstovų pasitiko prof. M. Biržišką ir karštai paspaudė jam dešinę. Kaip paprastai, tuojau prisistatė fotografai, kurie norėjo pagauti gerb. profesoriaus charakteringus bruožus, kuriuos jie galėtų parodyti Chicagos publikai.

Vakare Lietuvos Amerikos Chamber of Commerce, vadovaujant p. J. Elias, surengė labai puikų bankietą, pagerbimui prof. Mykolo Biržiškos. Šio bankieto vedėjas p. Elias gražiai apibudino mūsų svečią ir paprašė keletą kitų svečių prabilti.

Pralotas M. Krušas, Kun. Albavičius, P. Grigaitis, L. Šimutis, Lietuvos Konsulas A. Kalvaitis, A. Lāpinskas, Dr. Strikol, A. Olis savo trumpomis kalbomis sveikino svečią ir žadėjo pagelbėti jo darbui.

Galų gale prabilo pats svečias. Jisai pasisakė savo kelionės tikslą. "Ne aukų atvažiavau rinkti, bet supažindinti su galimybėmis, kuriomis galima atvaduoti Vilnių. Kada reikės aukų, tai atvažiuos žmogus, kuris yra daug karštesnis ir gali nusilenkti, aš tam darbui nelabai tikiu." Iš visos profesoriaus Biržiškos kalbos matėsi, kad jis tikrai tiki į Vilniaus atvadavimo darbą ir visa širdimi jį dirba. Pasidalinęs dar keliomis mintimis gerbiamas svečias su savo palydovais išvyko pasiilsėti, nes Chicagoj ir jos apylinkėj profesorius turės dar gerokai sušilti.

Švento Tėvo Vėliava

Vėliavų vartojimo istorija prasideda nuo seniausių laikų. Vėliavas vartojo net senovės asirijiečiai. Ant vėliavos, Nojaus išsigelbėjimui atminti, buvo išsiūtas karvelis. Taip pat buvo vėliavų ir senovės žydų valstybėje, kur kiekviena padermė turėjo savo vėliavą. Ypač reikšmės vėliavos įgijo pirmaisiais krikščionybės amžiais. Vėliavą savo kariuomenėje vartojo pirmas krikščionis Romos cecorius Kanstantinas Didysis. Ant jo vėliavos buvo išsiūtas kryžius, apsuptas aukso ir brangių akmenų vainiku. Prie šv. Sosto taip pat seniai jau vėliavos yra žinomos. Po išrinkimo Šventas Tėvas visada būdavo lydimas vėliavomis. Nuo 1414 metų vėliavos buvo įvestos į Romos bažnytines procesijas. Dabartinė šv. Tėvo vėliava yra daili ir paprasta. Vėliavos ietis auksinė, o ant jos viršaus sidabrinis šv. Tėvo herbas. Geltonoji spalva reiškia auksą, o baltoji sidabrą. Dar yra šv. Tėvo bažnytinė vėliava. Ji yra skaiščios spalvos ant auksinio koto, apsupta auksuotais kuteliais. Jos vidury yra šešiakampė žvaigždė, kurioje atvaizduotas šv. Tėvo herbas. Popiežiaus audiencijos (priėmimo) salėj kabo balta vėliava su šv. Petro raktais. Popiežiaus gvardijos vėliava yra geltonos, mėlynos ir raudonos spalvų. Vienoje pusėje atvaizduotas šv. Tėvo herbas, o kitoje šv. Sosto gvardijos vado.

— M. M.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

LIETUVOS VYČIŲ CENTRE.

KLAIDOS ATITAISYMAS. Pereitame "Vyties" No. 5 (307) paskelbtuose naujų narių vajaus rezultatuose įsibriovė labai stambi klaida per vajaus komisijos neapsižiūrėjimą. Komisija nuodugniai peržiūrėjusi prisiūstas narių aplikacijas priimtas per vajų rado sekančias išvadas:

Pirma dovana — Sidabro Vaza tenka 112 kuopai, Chicago, Ill. 68 ak.

Antra dovana — Bronzos Skydas — tenka 41 kuopai, Brooklyn, N. Y. 31 ak.

Trečia dovana — Posėdžių Plaktukas — 124 kuopai, Jersey City, N. J.

Visos ankščiau paskelbtos dovanos naujų narių vajaus komisija atšaukia ir taip labai apgailestauja, kad toki klaida įsibriovė.

Antanas Lapinskas,

1-mas Vice-Pirmininkas.

Kazys V. Baltramaitis,

2-ras Vice-Pirmininkas.

Notes of the Knights

Council No. 4 sponsored the famed indoor game of Chicago, Bunco Party. Guests and prizes were many. The participants at their respective tables exerted all their skill and dexterity in revolving the well-known bone cubs till the evening was past and dawn was nigh.

* * *

MARQUETTE: Rumor is had that this noble council is planning to commemorate the glorious event of winning the first prize in the K of L Membership Drive.

* * *

BRIGHTON PARK: The members of the Girls Basketball Team delighted their friends and fellow members with a Minstrel Show. It seems that the young ladies revel in their memories of school to the extent of portraying them on the stage. It does not seem fair that the other councils of Chicago did not know more of this event. It was enjoyable.

This same council is sponsoring a Bunco Party on Saturday, March 28, of which we shall hear more later.

* * *

NORTH SIDE: Council No. 5. is rehearsing for a night of "Margumynai" to be presented on Easter Sunday. After which will follow dancing. And how they will dance!

* * *

CENTRAS: Mr. Lapinskas, editor of "Vytis" was invited by Mr. Elias, President of the Lithuanian-American Chamber of Commerce, to act as a member of the reception committee to welcome Mr. Mykolas Biržiška to Chicago.

— Valkata.

CHICAGO, ILL.

Council 16.

Four hundred members of Chicago District, Knights of Lithuania, pay their annual visit To celebrate in a holy way General Communion "in corpore." Cheerfully, in groups, in the classrooms they meet, Each council number marked on a "K. of L. Shield.

After a gay chatter, they solemnly march, Heads erect, into the church. Council by council, two by two, They walk down the aisle and into the

pew;

A white rose in every coat lapel, The emblem of the "K of L".

The altar of St. Casimir, our patron saint, In commemoration of this great event, Decorated with flowers, candles and lights, On this day of days, in honor of the

Knights,

Is a spectacle of great delight, Whose beauty attracts everyone's sight.

The Dainos Choir gladdens their souls With beautiful solos and wondrous tones. Then one by one, in single file, All solemnly walk up the aisle To receive Holy Communion — Our Lord,

the Host,

Then each one back again to this post.

After Mass, to the hall they go, And exchange greetings with Stella or Joe; While coffee and cake, as a slight repast, Satisfies all and is gobbled down fast. Free from care and worldly woe, They join their friends, and home they go.

Bridgeport expresses gratitude!

We must confess,

This Honorable Fete was a great success!

— The Bridge-portettes.

BRIDGEPORT'S DANCE

Do it now! Don't trust to chance! Buy your tickets for our next dance; Better still—you have a girl Date her up for this mad whirl! Time? APRIL 18th, Saturday nite; Come and join this struggle and strife. Place? RAMOVA BALLROOM, which happens to be Near the corner of 35th and Halsted Street. Bring all your friends; don't come late! Don't forget the time, place and date.

— The Bridge-portettes.

HARRISON, KEARNY, N. J.

Council 90.

On February 14, 1931 the basketball teams sponsored their last dance for the season. Thanks to J. Desker manager of the boys team, who devoted his time throughout a very successful season.

The K. of L. girls defeated the Jolly Juniors in a preliminary game, who played in places of the White Eagles, who were unable to appear, as was advertised.

The boys game against the White Eagles, a team known to be one of the fastest in New Jersey, was a triller. Both teams were at their best and it was impossible to pick the winner to the end. The score was either a tie or too close for safety throughout the entire game. The game ended with the snappy Eagles three well earned points ahead.

Score

K. of L. Girls.....	15
Joly Juniors	2
White Eagles	22
K. of L.	19

* * * *

Two more victories added to the fast growing string of our girls team. Both games were played on the home court before a large audience which is increasing at every game. To say that our team is popular would be a mild way of expressing it.

Up to date our girls have the fastest Lithuanian team of the vicinity also of all the N. Y. and N. J. K of L councils. Although the basketball season is fastly approaching the close our team has a number of games scheduled.

The results will appear in the later issues.

Scores:

K. of L.	33
Timokkes	27
K. of L.	24
St. Cecilia's 4	4

— Anduka.

BROOKLYN, N. Y.

Council 41.

"GETTING AN EYEFUL"

We wonder why "Willie" Peckaitis is always wearing red ties for. It must be his way of advertising "Females Wanted."

* * * *

"Ally" Terebeiza, one of our new comers is very shy, girls. How about making him blush once in a while, and see some fun.

* * * *

If Marie Kalb keeps up her interest in the game of pool, we will soon have a female wizard in the club. Keep it Marie, and show up some of these boys.

* * * *

We plan to have a pool tournament in the near future. Then that will settle the discussion as to whom are the best plays in the lodge.

* * * *

Anthony Amaitis, our vice-president is another big asset to our lodge. He is always involved in move-

ments, which tend to better conditions, and promote favorable relationship among members. His cheerful personality has won for him the friendship of all members.

* * * *

Gabriel Matusevičius certainly knows his game of checkers. His one big rival is Father Aleksionas. When they get together there's always an interesting game.

* * * *

Anna Putrimas, the cute little miss hails from Long Island. We heard, folks she is fond of potatoes. I wonder if her father raises some of the famous Long Island "Spuds".

* * * *

The fellows and girls are practicing basketball to get in shape for the coming season. The lodge will have two teams on the court next season.

* * * *

The girls at the club bring back the memories of the good old childhood days. They still skip rope and play "jacks" for a past time.

* * * *

The girls certainly love pretzels. Every meeting a couple bags full are brought in, by the members. Then the girls have a real pretzels party. (Yes, and without beer).

— "Cheerful Little Earful".

SOUTH BOSTON, MASS.

17t-a Algirdo Kuopa

MŪSIŠKIAMS BEI SVETIMIEMS.

Praėjo keli mėnesiai, kaip nieko nėra rašoma iš L. V. 17-tos Algirdo kuopos veikimo. Atrodo, kad 17-tos kuopos jau ir ant "Vyčių" žemlapio nėra, bet ištikrųjų taip nėra. Mūsų kuopa gyvuoja kuo geriausiai, tik visi korespondentai paėmė ilgas vakacijas ir laukia, kad kiti rašytų, o jie matyt, nori skaityti. Aš patarčiau, kad jie visi nutrauktų tas mums pragaištingas vakacijas ir stotų prie darbo, nes mes galime įgyti miegalių vardą nuo kitų kolonijų. Atminkite, kad durys rašymui yra atviros kiekvienam nariui. Parašymas apie kuopos veikimą sudaro didesnę judėjimą ir drauge paduoda daugiau energijos kiekvienam. Žinoma, kas negali, tai nieko nepadarysi, bet pas mus tų trūkumų nesimato, nes mažiausiai 75% visų narių yra lanke aukštesnes mokyklas, kaip iš Lietuvos atvykusieji, taip ir čia augusieji. Pajėgų turime, bet kaž-kodel pas mus nesiranda pasišventimo, kiek nors padirbėti. Jeigu niekas nerašytų, tai ir skaitytojai nebūtų reikalingi!

Visgi aš nenoriu nustoti vilties ir tikiu, kad šis mano paraginimas nebus, balsas šaukiančio tyruose, bet kiekvienas kurs kiek nors sugeba parašys šį-tą. Aš manau, kad ir gerb. redaktorius neatstums tų naujokų, bet jų rašinėlius, kaip galima geriausiai sunaudos.

Parašymui medžiagos pas mus yra gana daug, pav. susirinkimai, sportas, (baseball ir basketball), debatai, rengiami veikalai, išvažiavimai. Kurie negalite rašyti lietuvių kalboje, rašykite anglų. Tas bus visiems gera proga pramokti geriau skaityti, kaip atvažiavusiems iš Lietuvos angliškai, o čia augusiems lietuviškai.

Tuomet nereikės dejuoti, kad mūsų organas neįdomus ir be turinio. Jeigu kiekvienam numeryj rašysite po kelias korespondencijas ar straipsnelius iš mūsų kolonijos, tai užtikrinu, kad kiekvienas su malonumu perskaitysite kiekvieną puslapį ir jums bus įdomu.

Kiekvienas perskaitytes šį paraginimą, nepadėkite į šalį, bet stengkitės išpildyti mano prašymą.

Jūsų,

A. P. Neviera,
Pirmininkas.

NEW YORK CITY, N. Y.

Council 12.

Added to our regular staff of officers etc. has been a Mr. Anthony Vanis (alias RED, HENNA and what have you) and a Miss Bertha B. Brosky (also called by other names). This witted (half) pair will endeavor to make life more miserable by inserting gags and paragiraffes in the VYTIS, which my dear members you no doubt will read, if you ever receive this long-awaited magazine. Realizing the position this Knight and Knightie have assumed, it would behoove you all to be of absolute good behavior (only when they are around) and be very polite (to them only) or your names will be Mud with a capital M. But, fellow members, you have nothing to fear (much) and should thank your lucky stars that they are not related to WALTER WINCHELL.

Denk you for your close extension. Goombly pliz.

THE HIGHLIGHTS OF OUR "COMMUNION BREAKFAST" HELD ON MARCH 8, 1931.

Henry Young — said a prayer — with the members responding. Also took the Chairman's place by introducing the speakers.

* * *

John Wainis — spoke a few encouraging lines — with a napkin in his hand.

* * *

Jack Carey — also spoke a few words of praise — then extended an invite to his clubs (Y. M. L. C.) coming dance. (Business — eh wot!)

* * *

Frank Norbora — refused to tackle the chicken's limb. What's the matter. Frank, are you engaged? or just bashful?

* * *

Helen Brosky — not wishing to harm her figure, would not partake of any oatmeal. (Go ahead, say we're jealous).

* * *

Joe Shovelski — believes that "fingers were made before forks", therefore he enjoyed his chicken plate was left cleaned.

* * *

Bessies Wallace — was the envy of all — she had plenty of elbow room.

* * *

Tony Shovelski — complained that his chicken was old — just because it had a few whiskers.

Tony Lellashes — deserves credit allright, he carved the old hen expertly — and what's more enjoyed doing so.

* * *

Anna Swedish — was the most popular person that day — she offered her house to complete the days enjoyment. (Nice of you, Ann.)

* * *

Johnny Ackalaitis — he's new, but oh how willing to learn. (Ask A. P.)

* * *

There was one girl (name withheld) who talked so much that honestly, some members got indigestion.

* * *

Tony Vanis — insisted that the cream was good — and so it was. (U Would).

* * *

Mae Paskey — her appetite proved to be no more than a bird's. (A canary or a eagle's?)

* * *

Bertha Hinz — passed the time away by watching the others eat. How do we look when we're not looking, Bertha?

* * *

We havent enough space to go in like this but, everything went along in fine style until the chicken was served. Most of the members are not exactly giants of etiquette and when the chicken was brought out the spirit of Emily Post was dragged in the gravy.

* * *

The boys, however, lost decisions to these defunct capons and gave the job up as a bad one.

* * *

Everyone had a good time, and the council looks forward to next Year's Breakfast.

— Me and He Again.

BROOKLYN, N. Y.

Kuopa 41.

BENDRA KOMUNIJA IR PUSRYČIAI PAVYKO.

Sekmadienį, Kovo mėn. 8 d., 8tą valandą ryte Lietuvos Vyčių 41-ma kuopa in corpore ėjo prie Šv. Komunijos ir po to turėjo bendrus pusryčius. Nors sekmdienį, kaip ir tyčia pasitaikė labai negražus oras ir lietus lijo labai smarkiai, bet tas Vyčių nesulaikė ir visi susirinko į bažnyčią prie vargonų.

Kun. J. Aleksūnui, 41-mos kuopos ir apskrities dvasios vadui, išėjus šv. Mišių laikyti, vyčiai giedojo Šv. Mišias, kas stebėtinai puikiai pavyko. Pamokslą taipgi sakė kun. J. Aleksūnas, kuris ypatingai buvo taikomas vyčiams, ir buvo toks jausmingas, kad daugumai dalyvavusių net ašaras iš akių išspaudė.

Prie Šv. Komunijos ėjo visi, nesiskubindami, išsiriakė poromis, merginos pirma, o vaikinai paskui jų. Čia tai ir buvo išpudingiausia apeigų dalis. Žmonių bažnyčioje nors ir nedaug tebuvo, bet jų veiduose buvo galima matyti didelis susijaudinimas.

Šv. Mišioms užsibaigus, visi vyčiai susirinko į savo kambarius pusryčiauti. Kambarys buvo puikiai išrengtas, stalai tvarkingai sustatyta ir gražiai apdengti. Visiems savo vietas užėmus, parapijos klebonas C. E. Paulonis atkalbėjo maldą prieš valgant, nes kuopos dva-

sios vadas kun. J. Aleksūnas negalėjo tuojau atvykti. Tada visi sėdo ir bendrai pusryčiavo, darbščioms vy-tėms patarnaujant. Gaila, kad nei kuopos dvasios vadai, nei kuopos pirmininkas A. Z. Visminas negalėjo tuo laiku dalyvauti kartu. Bet pusryčių laikas praėjo labai linksmi ir gyvai, pamarginta su trumpomis vyčių kalbomis. Po 9:00 val. mišių atėjo kun. J. Aleksūnas, kun. Lekešius ir kuopos pirmininkas A. Vismanas, kuriems buvo parengtas atskiras stalas pusryčiams.

Reikia pažymėti, kad visi dalyviai visur pasielgė labai tvarkiai ir pavyzdingai. Su tuo Brooklyn'o vyčiai parodė, kad jie pilnai "Dievui ir Tėvynei" tar-nauja.

* * *

Lietuvos Vyčių 41-ma kuopa turėjo kovo mėn. 10 dieną savo mėnesinį susirinkimą. Susirinkimas buvo atidarytas kun. C. E. Paulonio su malda.

Naujų narių buvo priimta viso penki, kurių tarpe buvo ir kun. P. Lekešius. Jis pasakė labai gražią ir jausmingą vyčiams kalbą ir paaukojo vyčiams 10 dolerių. Tas viskas buvo sutikta visų su triukšmingu rankų plojimu.

Toliaus pakeltas klausimas apie vajaus pasekmes, kur buvo pranešta, kad vajaus laiku 41-ma kuopa prirašė 31 naują narį, ir tokiu būdu tikimasi laimėti kokią nors dovaną. Buvo pareikšta, kad įstojusių į 41-mą kuopą būtų buvęs didesnis skaičius, bet keletas buvo nepriimta dėl tam tikrų priežasčių, nes 41-ma kuopa nori turėti tik rinktinis asmenis savo tarpe. Bet nežiūrint to, vajaus pasekmės esą geros.

Toliaus buvo duota bendros vyčių komisijos ap-žvalga. Čia buvo pranešta, kad bendra komisija pavykusi visapusiškai gerai, nes veik visi nariai dalyvavo, ir tas padarė didelį įspūdį.

Buvo įnešta, kad 41-ma kuopa turėtų bendrą komisiją keturius kartus į metus, kas ir buvo visų vienbalsiai priimta.

Raportas apie parapijos jaunimo konferencija bu-vo išduota A. J. Mažeikos ir papildyta kun. C. E. Paulonio, kas buvo visų priimta.

Rinkimas kuopai vardo buvo pavestas valdybai, kuri išrinko eilę vardų, ir pirmutinis neužimtas kitos kuopos vardas, kad būtų paskirtas 41-mai kuopai. Se-kančią vardų eilę patiekė kuopos valdyba: Vytautas, Birutė, Kęstutis, Gražina ir Basanavičius.

Kalbant apie tėvų vakarą, buvo nutarta surengti vakarienę, pagerbimui savo motinų. Vakarienė įvyks gegužės mėn. 9 d., 41-mos kuopos kambariuose, kur tik vyčiai ir jų tėvai dalyvaus.

Baigiant susirinkimą buvo pranešta, kad 41-ma kuopa vajaus laiku prirašė gerą kumštinką, Jurgį Unguraitį, kuris kumščiuosis kovo mėn. 16 d. New York'e ir visi vyčiai buvo kviečiami į šias kumštynes atsilankyti.

* * *

Š. m. Kovo mėn. 41-mos kuopos nario, Jurgio Unguraitio, vyko kumštynės, kuriose jis pasirodė gana gerai. Kumštynės tęsėsi šešis susikirtimus, ir nors kumštynės buvo paskelbtos lygiomis, bet visviena Jur-gis permušė savo priešą net tris kartus. Šiose kumšty-nėse dalyvavo didelis skaičius 41-mos kuopos narių.

* * *

Visuotinas Amerikos Lietuvos Vyčių Seimas įvyks Rugpiūčio 18, 19 ir 20 d. d. Brooklyn'e N. Y.

Š. m. kovo mėn. 17 d. 41-mos kuopos valdyba ir visos N. Y. ir N. J. Seimo rengimo komisijos turė-

jo susirinkimą Brooklyn'e N. Y.

Tarpe ko kito buvo nutarta laikyti visuotiną Sei-mą pradėdant antradienį, rugpiūčio 18 d. ir kuris tęstūsi tris, ir jei reikalas bus, keturias dienas.

Taipogi nutarta, kad visame seimo rengime rūpin-tūsi tik 41-ma kuopa, o kitos N. Y. ir N. J. kuopos tik remis šį seimą, padėdamos surinkti programas, ir stengdamiesi, kad ko daugiausiai vyčių ir šiaip visuome-nės dalyvautų seimo parengimuose. Nutarta, kad visos apskrities kuopos, įteiktų 41-mai kuopai savo pirmininkų adresus, su kuriais 41-mos kuopos seimo rengimo ko-misija galėtų palaikyti artimus santykius.

Toliaus buvo kalbama apie visuotino seimo paren-gimus, kur buvo pranešta maždaug sekanti parengimų tvarka: pirmadienio vakare, rugpiūčio 17 d. bus atsto-vų susipažinimas, antradienį bus statoma "operetė" "Con-silium Facultatis" ir koncertas, po ko seks šokiai. Tre-čiadienį bus šokiai su pamarginimais; ketvirtadienį bus vakarienė, o penktadienį bus aprodymas svečiams auto-busais New York'o ir Brooklyn'o įdomesnių vietų.

Taipogi nutarta stengties gauti kurią nors radio stotį, kokiai valandai laiko vakare, per kurią būtų padai-nuota keletas lietuviškų dainų ir pasakyta kalba apie vyčių seimą ir t. t.

Seimas bus laikomas. Apsireiškimo Panelės Šven-čiausios parapijos salėje ir vyčių kambariuose, No. 5th ir Havemeyer Sts. Brooklyn, N. Y.

Su Seimo reikalais kreipkitės į A. Z. Visminą ar-ba A. J. Mažeiką tuo pačiu adresu.

— A. J. M.

LIETUVOS VYČIŲ N. Y. ir N. J. APSKRITIES SUVAŽIAVIMAS.

Lietuvos Vyčių N. Y. ir N. J. apskrities suvažiavi-mas įvyks balandžio (April) 12 d., š. m. 2:00 valandą po pietų, punktualiai, 41-mos kuopos kambariuose. No. 5th ir Havemeyer Sts., Brooklyn, N. Y.

Atstovai malonėkite nesivėluoti ir atvykti laiku, nes iš priežasties 40 valandų atlaidų vietinėje bažny-čioje susirinkimas bus atidarytas lygiai 2:00 valandą po pietų.

ROCHESTER, N. Y.

Council 93

One usual Sunday evening, March 15th, to be exact, the recently reorganized Council 93 of the K of L presented its first dramatic effort to the public. It was a strictly vaudeville routine called "ŠURUM BU-RUM."

The many parts were adequately filled by the members. They not only showed their capabilities, but also their versatility — as was evidenced by Joseph Stevens who played several entirely different roles. He was easily the headliner of the show.

During the evening, they presented comedies in one or two acts, original sketches written by Isabelle Rovas and Frank Jurlias, musical selections, and a pat-riotic pageant, LAISVA LIETUVA. Quite an extensive repertoire — don't you think so?

There were two definite hits of the evening, namely, a guitar and harmonica duet played by J. Stevens and Gus Rugenis respectively in a thoroughly engaging and hilarious manner and an original "robber

scene". Frank Jurlion its author (and also one of the competent actors) and again J. Levens, presented it in a highly professional manner.

Good performances included an original act of songs and stage patter by Isabelle Rovas, a monologue by John Franklyn — and so forth.

It is impossible to enumerate each one by name, but let it be known that each individual gave its best and the audience sensed it and reacted favorably. If applause is any barometer of success, then, "Hurrah! for our council."

The success of the evening is due to Isabelle Rovas skillful direction. It is no mean feat to assemble a crew of untrained amateurs, and turn out a performance of such high calibre. With such an impressive beginning, it will not be long before they will scale the heights — and then you other brethren, watch your dramatic laurels!

— A. A. K.

ATHOL, MASS.

Council 10

I just can't wait to tell you about our sleigh ride party, which we had a few weeks ago. I am sure every one had a great time. We drove over ten miles out with an old fashioned sleigh and stopped at French's Inn at No. Orange where a delicious chicken pie supper was waiting for us. Betty Bagdonas and Lucy Chergelis took care of this in grand style. After filling up on the "eats" we had to digest it some way so this is what we did:

One of our good sports Anna Tamson suggested parlor football which was not so bad for the parlor and sure enough Petelie (Paul Kvedaras) was all prepared for the game, he being a small fellow did not last a great while after a few of Anna's tackles.

Antena Andrews gave us a tune on the piano while the rest of us tried to sing. Nellie, how long since have you been the instructor of the Virginia Reel and the other dances? I guess the dancing won't be forgotten by some. I hope the others enjoyed their bridge game during this racket. Who won?

S. Bennett, how was the walking? Instead of riding most of the way she helped the poor little horses out. Thanks Stef. You sure must be in good trim now for your walks these days. And Chip, I don't know what to say about her, we never heard a word from her after leaving our get together spot, she was sure kept busy by someone alright.

Anna Chirgelis said sleigh-ride parties are alright if you can have a seat on the tail end of the sleigh. We arrived home rather early in the morning and we sure did not need our make up boxes, as we had our natural complexion (?).

— A. H. U.

SOUTH BOSTON, MASS.

Council 17.

Our regular monthly meeting took place on Sunday, February 22, 1931. Members of our various committees reported that work along their chosen lines was proceeding successfully. All their reports were

accepted without dissension from any members.

We discovered that the basket-ball team, about which many of our members are ignorant, have succeeded in winning up to date nine out of thirteen games which they have played with their opponents.

The baseball teams combined are running a dance at the Perkin's Post Ballroom on April 11, 1931. To make this dance successful Ernie gave us an excellent sales talk with pointers on how easy it is to sell tickets for a dance, provided we put some vim into it, and he almost made every member promise to sell twenty. Fellow members lets get to work selling tickets for this dance and help Ernie and his crowd to put it over big.

This year our council is starting early in its various activities. Here it is mid-winter yet, and a committee has been already selected to find a suitable place for our picnics. The Dance committee is also peering far into the future. They have settled their arrangements for dates as far ahead as 1932.

The Debate committee had a lamentation that their circle was slightly short on debaters as the same members were always debating. They wanted to give others a chance to debate but to do this they need new members to join their circle. So any of you boys or girls who have a hankering to argue and dispute any questions, join them and help them out of their predicament.

The Dramatic committee reported that they have done nothing of a serious nature as yet, but are preparing to get started this month for their regular annual play on Mother's day.

— K. J. A.

CINCO'S LAMENT.

Pres "Legs" Mantavich of North Side is just as superstitious as ever. He just won't sleep thirteen in a bed. Nevertheless he is working harder than ever for the council, always trying to please our girl members, and states he wishes he could see more of them at the meetings. It's just like him though, eh what? His ideas for the coming summer season are commendable. The club will sponsor socials, sports, excursions, tramps in the woods for the girls, debating, beach parties, golf meets, and what not. He modestly shouted to me that most of his ideas in regard to the proposed affairs are original.

The members are behind you "Legs" and always ready to give you a boost when necessary. You can count on that.

We have reason to be proud of some of the girls. It is surprising to note that they are taking a greater interest in the progress of the club, and boldly express their views on the topics discussed at our gatherings. Previously the fellows did most of the work as well as the talking but at present the fairer element is dominant in all the activities. Let's hope they don't fall back into their accustomed lethargy. The active girl is everywhere appreciated as well as admired.

Only two events each year have been given heretofore by North Side to which other councils were cordially invited, namely, the Valentine Dance and the Halloween Dance. The immense approval of the visitors at these two events has aroused discussions in the council meetings for other means of entertainment in which outside members may participate. We too enjoy their

company to the same extent they do ours. Perhaps an excursion, a big beach party: well we'll see and inform you later. Until then — the next time I catch you washing your feet in papa's beer, I'll knock your head off.

— Konnie.

* * * *

At a football game a woman fainted, and as she was being carried out, an ice-cream seller yelled, "Who else wants ice-cream?" Later a young man, who had just blessed with twins rushed into a telegraph office to break the good news to his parents who lived in a distant city. In his haste to get the good news on the wire he wrote: "Twins to-day; more to-morrow." Then there was a man who bought a Louis XIV bed, but it was too small for him, so he sent it back and asked for a Louis XVI. As never.

— Konnie.

SOUTH CHICAGO, ILL.

Council 114.

Watch for the announcement of our date for the annual dance. We would appreciate it very much if the other councils would attend the dance. A good time is assured for all. So every-body keep your eyes open for the big day. Thank you.

The Bowling boys are doing well. Boys keep up the good work! The girls will soon know how to bowl if the boys will still give them instructions; a few good hints will do them good. We've had a double tournament consisting of five couples at the Recreation Tower. Mary Z. and Al. K. won first prize; Ann Z. and Tony R. won second prize. Another mixed doubles will be held in a week or two consisting of at least ten couples, which means the prizes will be larger.

Skating is becoming quite a habit in the council. Oh! how can some of the members skate especially Pete. Charles P. is just learning how to skate, but please be more careful when you pass the delicate girls. Say boy, will you take up the job being instructor for the council? Our roller skating parties are held almost every Monday at the Ridge Roller Rinks. A large crowd consisting of ten carloads usually attends. We'll soon be having another one. Watch for the big date.

All the members wish to thank our Spiritual Adviser Father Urba for the beautiful gift he donated for the Bunco Party. We also wish to thank some of the Roseland members for attending our bunco and we'll repay them in the future.

We still hold our meetings at the same place and time. Hoping to have more members attend our next meeting.

— Live Wires.

DETROIT, MICH.

102^a kuopa.

Kovo mėn. antrą dieną mūsų kuopa laikė mėnesinį susirinkimą, parapijos mokyklos kambary. Apie 8-tą valandą vakare prisirinko pilnutėlis kambarys jaunimo, taip kad nekuriems sėdinių neteko.

Pirmininkas Petras Padolskis paprašė visus prie tvarkos ir pakvietė Dvasios vadą mūsų gerbiamą klebo-

na kun. Ig. Boreišį sukalbėti malda. Patikrinus valdybą pasirodė, kad nesiranda nutarimų raštininkės. Pirmininkas pakvietė įvairių komisijų narius, kad išduotų parengimų raportus. Pasirodė, kad šokiai ir kiti parengimai pasisekė ir davė pelno. Bet naujų narių prirašinėjimo vajuos komisija tai stebėtinau pasidaravo. Štai Viktoras Bendoraitis prirašė 28 narius dar sakė, kad darbas nebaigtas, žadėjo kitą susirinkimą irgi nemažiau naujų narių atvesti. Už tokį pasidaravimą kuopa jam suteikė nemažai katučių. Ištikrųjų tas jaunikaitis yra vertas tikros pagarbos. Jeigu Vyčių organizacijoje atsirastų keli tokie nariai kaip Viktoras, tai Vyčių organizacijoje būtų ne 2,000 narių, bet 10,000 narių.

Kovo mėn. 15 d. L. Vyčių 102 kuopa per sumą ėjo prie Šventos Komunijos "in corpore". Labai malonu išpūdį darė kad toks didelis būrys vaikinių ir merginų artinosi prie Dievo stalo puikioje tvarkoje.

Mūsų base-ball'ininkai rengia šokių Šventų Velykų dienoje. Pelnas skiriamas jų pačių naudai, nes vasarą žaidžiant ball bus išlaidų.

Mūsų merginos nepasiduoda vaikinams, jos irgi nutarė organizuoti base-ball tymą. Tik žinoma jos žais minkštu sviediniu. Aną metą jos turėjo tymą ir beveik laimėjo miesto čempionatą. Ši metą, Onai Kėblaičiūtei vadovaujant, tai galima tikrai sakyti, kad mūsų merginos sučiups miesto čempionatą, nes Onutė netik pati moka "bole" mikliai gaudyti, bet turi užtektinai gabumų tymui vadovauti.

Balandžio 12 d. vadovaujant muz. J. Jankaus L. Vyčių 102 kuopos didžiulis choras vaidins operetę "Klaipėdos Julė". Choras veikalą mokinasi ir sulig muz. J. Jankaus paaiškinimų, atrodo, kad bus gražus veikalas ir, rodos, dar pirmą kartą Detroite statomas.

Daugiau svarbių nutarimų nesirado ir susirinkimą uždarė pirmininkas P. Padolskis su malda.

— Veteranas.

CICERO, ILL.

Council 14.

Benny B., the Adonis of the basket-ball team has been the reason for so many feminine sighs at the Cicero Stadium.

"Oh, Isn't he a cute dribbler", and "Isn't he a darling player", were some of the weaker sex expressions when referring to Johnny Z.

We wonder if Frank Z. is disdainful of the girls as he is of the opposing team.

The is no doubt as to the part Pete P. has played in acquiring the championship for Cicero. He was indispensable to the team.

No robbery could be committed at the West Side Trust, if John L. is as able a guard in the bank as he is on the basket-ball floor.

Leo P's. passing is one of the reasons for Cicero's championship.

Now we know why Joe J. is called "Hawk". He has a keen eye for the basket.

Ed. M. and Steve W. formerly of Worcester, Mass. are very active members.

We wonder why Tillie L. doesn't come to the meetings? Is he taking too much of your time Tillie?

The boy with the "Harold Teen Complex" is Jesse V. His dominating personality slays 'em.

Nick N. is a member of the social committee.

We think he is a social by himself.

If ever there should be a debating club and Stella L. were a member, there would be no doubt as to the outcome.

Louis K. is afflicted with a strange malady. The doctor said he was suffering from "high" blond pressure.

— Jay.

* * *

Have you ever attended a Dizzy Daisy Dance? No? Well, here's your opportunity. Council 14 of Cicero is sponsoring a Dizzy Daisy Dance, Saturday April 25, 1931 at St. Anthony's Parish Hall. The tantalizing rhythm by Johnny Ferguson and his seven Harmony kings will enrapture you.

— Jay.

HARTFORD, CONN.

Council 6

The play "The Third Gable" was presented by the Hartford Knights of Lithuania on February 22nd at the Holy Trinity School Hall. Anuna Pugzles capably took the girls' lead as Miss Sherwood; Walter Mazotas played the male lead. The rest of the cast included the following: Anna Terousky, Anna Kasavage, Eva Alanskas, Mary Labeskis, Bill Krips, Uley Mason, and Leo Mazotas. The play was ably directed by Helen Straus and Peter Labenskis. The thunder and lightning men were S. Plikaitis and "Al" Willimaitis.

The next important event along this line is the annual minstrel which is to be held a week after Easter. This is an important affair and it is to the advantage of every club member to see that he does his part to duplicate the successes of previous years.

Although the new Entertainment Committee consisting of John Malin, Chairman; Eddie Shages, Julia Stanwick, Sophia Vagail and Peter Labenskis, has been in office only since January 1st, they have certainly shown great ambition and ability. The most conspicuous of the numerous affairs run by them are: "A Ladies' Night"; An Outdoor Party; A Valentine Party; A Card Party and a Cabaret Night.

At the Ladies Night the Ladies were given a long awaited opportunity, that of being in the men's shoes, a fact that the men seemed to mind very little. At the Outdoor Party which was held at Helen Usanis' farm a rollicksome time was had by all. Sliding, skating, show-fighting, dog roasting, dancing and games were enjoyed by over sixty people. Numerous girls were instructed in the proper use of nature's cosmetics. Judging from their expostulations they must have enjoyed the instructions. At any rate their complexions showed immediate improvement. The Valentine Party and Card Party were both well attended and the usual good time was enjoyed by all. "The Cabaret Night" while not a financial success, was a real social achievement. The striking decorations, the effect of which were so striking that an attempt description would be a mere gesture, were a source of delight to all present. Every one there spent a real sociable evening and all those who did not attend have real cause for regret. The last affair held was a "Pajama Party" for girls

only. The girls reported a very enjoyable time which most of the men disbelieve, since it is their belief that their presence is essential for the success of any affair! This is a matter for future controversy.

Basketball is still in full swing. The men's team is in the midst of a City title series while the girls, having already annexed the local title, are seeking further conquests. Their next important game is with the Crofut and Knapp girls, claimants of the worlds professional championship. Our girls are all primed up and they are conceded more than an even chance of defeating the C and K girls. However the C and K girls are vastly more experienced than our girls who are still amateurs. Anyway it should be a good battle or I should say a couple of good battles since we are going to play them at least twice.

* * *

REMARKS: Hartford K of L basketball followers as a unit take exception to any thoughts that the Cicero council members may have concerning K of L basketball prowess in the country. In fact is their belief that their team, while not unbeatable, is as good as the Cicero quintet if not better. However, it is probable that this issue will never be settled because of the great distance between the two councils. At the same time it is always a source of joy to the Hartford K of L to hear of the success of other K of L teams in the country and they unhesitatingly offer their heartiest congratulations and hope that that success may be continued.

* * *

KLUBNOX — Personal:—

For some reason or other "Tony" Laskowskas has an aversion to the word "Disinfectant". Ask a certain little miss how she caused this.

"Red" Mazotas has been watched with not a little conternation. At our Cabaret Night he was seen dancing one whole dance. It is feared that he may turn into a regular dance hall shiek.

Wanda Kolenda recently admitted dreaming.

It is rumored that certain girls are engaged in a little game called "Try and steal my man."

* * *

NOTE: — Any notes which may appear in this column are put there only for the sake of what humor which they may possibly contain. If it concerns you, laugh it off. If it concerns the other fellow well laugh again if you can find anything to laugh at. However you may consider this as fair warning. What you say may be used against you. — K. S.



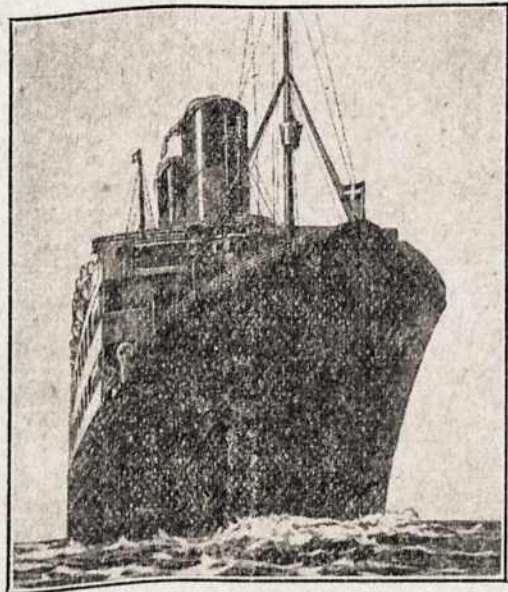
FURNITURE USED ONLY 2 MONTHS.

Private home. A beautiful parlor set for \$85.00, worth \$300.00. stylish walnut dining room set \$65.00, worth \$200.00; Oriental design 9x12 Wilton rugs, \$20.00. Coxwell chair and ottoman \$25.00, worth \$95.00; electric radio \$40.00, walnut bedroom set, lamps, drapes, occ. table, pictures, bric-a-brac, etc. 1st apt. 8228 Maryland Avenue, one block east of Cottage Grove Ave., Stewart 1875.



REDAGUOJA . . .

A. L. LAPINSKAS
6635 South Sacramento Ave.



ATLANKYKIME LIETUVA

REMKIME SAVO
UOSTĄ--- KLAIPĖDĄ

S. S. "FREDERIK VIII"

Kam baladotis po svetimus kraštus, kuomet del
lietuvių yra palaikomas nuolatinis susisiekimasis
New York — Kopenhaga — Klaipėda.

Didžiausia Bendra Ekskursija
Gegužės 16-May 'UNITED STATES'



Linksmiausia Vyčių Ekskursija
TIESIOG Į KLAIPĖDĄ
Birželio 6-June "HELLIG OLAV"

Amerikos Lietuvių Jaunuolių Ekskursijas

— Rengia —

Amerikos Lietuvių Ekonominis Centras
Liepos 3-July "FREDERIK VIII"
Liepos 25-July "UNITED STATES"

Visos pastangos bus pašvestos padaryt tą kelionę atmintina ir pilna
įvairumų ir malonumų del tų kurie dalyvaus ekskursijoje.

Lietuvos Paštų Valdybos Kontragento Paštui Vezioti
SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

27 Whitehall Street, New York City
218 Washington St., Boston, Mass. 130 La Salle St., Chicago, Ill.

PAŠTE.

Salemonas neša į paštą laišką,
kurį siunčia savo žmonai.

— Čia reikia dar 30 centų paš-
to ženkle, — sako paštininkas. —
Čia nėra joks reikalų raštas.

— Kaip? laiškas mano žmonai,
tad joks reikalų raštas? Prašom
nelaikyti manęs dideliu romantiku.

Vienas laikrodininkas sužiedavi-
mo momente giria savo dukterį su-
žadėtinio tėvams:

— Ji, — sako — yra labai man-
dagi ir gera šeimnininkė, garantuo-
ju ją 5 metams.

KUR TEISINGUMAS?

TĖVAS: — Marytė negali už
tavęs eiti.

SŪNUS: — Kodel?

TĖVAS: — Todėl, kad ji tavo
pusseserė.

SŪNUS: — Kurgi teisingumas?
Tėte vedė mamą, dėdė — tetą, o aš
negaliu vesti nė pusseserės.

MUZIKOS MOKYKLOJ

— Tamsta, tur būt turi labai
gerą muziką klausą?

— Koks ten gerumas! Vakar
man beveik iš panosės pavogė smui-
ką o aš nieko negirdėjau.

— M. M.

TĖVO PLANAI.

— Kai del mano vaikų tai aš
esu ramus, jie mano turto vėjais
nepraleis.

— Tik pasimirk, kaip mat ir
neliks nieko.

— Ot gi taip nebus ir gana.

— Tai ką tu padarysi?

— Aš pats prašvilpsiu.

Gyvatė kiaulių kutėje.

Jonelis neša kiaulėms ēsti. Susto-
jęs prie kutės durų, mato per pama-
tą vinguliuoja kažin koks sutvėrimas
storumo kaip pirštas, ilgumo sprin-
dys, o gal ir daugiau. Jonelis iš iš-
gascio net puodą išmetė.

— Tėte tėte! — sušuko parbė-
gęs, kutėj gyvatė yra!

— Nu?!

Kas daryti? Vienam eiti baisu.
Pasišaukė kalvį su kūju, pasiprašė
dar tokį tuziną vyrų ir kas su kir-
viais, kas su kačerga išėjo gyvatės
mušti. Priena. Žiūri — kruta. Vi-
sus net šurpas nukratė.

— Na Juozai, kalvis esi, drąsiau-
sias, žiebk! — Juozas tris syk giliai
patraukė oro krūtinėn, užsimojo ir —
žach, kad net kūjis sušvilpė. "Kvi,
kvi, kvi" — sužviegė, subrazdėjo ku-
tėje kiaulė.

Atidaro duris, žiūri — gi kiaulės
uodegos, kaip nebūta.



Peter P. Mankus

FINE TAILORING

Cleaning and Dyeing

2230 West 22nd Street

CHICAGO, ILL.

Telephone Canal 3144

Our Motto: "Quality First"

What Does Your Hat Say About You?

Truly a hat makes or mars the appearance of a woman. Nothing so bespeaks the personality, the charm and the grace of a woman as the hat she wears.

*With your new Easter Hat
Enhance your Personality*

... as thousands of style-wise women do who rely on Fenzau's ability to select the style with care and taste for them. Fenzau's styles are evident leaders in creating the fashions. . . .

Choose your new Easter Hat at Fenzau's . . . first, always, with advanced styles of tomorrow. An unlimited three-store display of these future modes assures to everyone a hat of evident individuality, seemingly made just for the individual. We know of no other store in Chicago with a concentrated three-store display of such exquisite creations of millinery as Fenzau's . . . the store of proven reliability by the test of time—established 22 years. Fenzau's are ready to receive you now—their courteous experienced salesladies await the pleasure of serving you soon.



ONE PRICE TO ALL
3.95 - 3.50 - 2.95

Open Every Evening Until Easter

EASTER
Millinery for the
Petite Misses
and Children

88c to \$1.69

2nd Floor

Fenzau's
— TWIN —
MILLINERY
1646-48 W. 47th St.

FENZAUS present
the newest styles
. . . smartest selection
. . . widest variety
. . . of hats.
\$1.88

1646-48 W. 47th St.
Just West of Ashland

"LARGEST LEADING MILLINERY IN CHICAGO"

LINKSMŪ VELYKŪ

Visiems skaitytojams ir garbingai lietuvų jaunuomenės "Vyčių" organizacijai, lietuvių palaikytojai.

Tikėdamasis, kad jaunoji gentkartė, — lietuvų sūnūs ir dukters, — ir ateity platins visą kas yra lietuviška ir linkėdamas geriausių pasekmių, lieku

Su pagarba,

Joseph J. Elias, Prezidentas

UNIVERSAL STATE BANK

3252 South Halsted Street

Chicago, Ill.

BANIS STUDIO

Everything in Photography

3200 So. Halsted Street

CHICAGO, ILL.

Phone Calumet 6794

Garsinkitės

“VYTYJ”

LINKSMŪ VELYKŪ

G. BURBA

CLOAK SHOP

3214 So. Halsted Street

CHICAGO, ILL.

Phone Victory 2477

Phone Boulevard 1401

Dr. V. A. Šimkus

PHYSICIAN and SURGEON

Hours: 2 to 4 and 7 to 9 P. M.
Sundays 10 to 12 A. M.

3343 SO. HALSTED STREET

Telephone Boulevard 7820

DR. M. T. STRIKOL

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Perkėlė abu savo ofisu į naują vietą
po numeriu 4645 South Ashland Ave.,
Val.: nuo 2 iki 4 ir nuo 6 iki 8 vak.

Nedėliomis pagal sutartį
Namai: 6641 South Albany Avenue
Telephone Prospect 1930

Office Phone: Canal 0257

Residence: 6600 S. Artesian Avenue
Phone Prospect 6659

Dr. P. Z. Zalatoris

PHYSICIAN and SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X—RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 South Western Avenue

Didelis Nupiginimas Ten ir Atgal Laivakorčių Trečiaja Klase į Lietuvą

Padrasinimui ankstyvam pavasariniam keliavimui į Lietuvą, Švedų Amerikos Linija nutarė duoti geroką papiginimą del TEN ir ATGAL LAIVAKORČIŲ TREČIAJA KLASE į Lietuvą. Keliavimui iš New Yorko laike KOVO ir BALANDŽIO mėnesiuose. Nauja kaina yra:

\$150

**UŽ TEN IR ATGAL TRACIAJA KLASE
iš Amerikos į Lietuvą ir atgal į Ameriką**

Ant sekančių išplaukimų iš New Yorko:

“KUNGSOLM” BALANDŽIO 4

“DROTTNINGHOLM” BALANDŽIO 11

Taipgi išplaukimams iš New Yorko tarpe RUGPIŪČIO 1
IR SPALIŲ 15 DIENŲ

IŠ LIETUVOS GALIMA SUGRIŽTI BILE KADA LAIKE DVIEJŲ METŲ

Šioji žema kaina NEPRISKAITOMA išplaukimams iš New Yorko gegužės, birželio ir liepos mėnesiuose, tada bus galioje mūsų reguliaros kainos.

Naudokis proga šio didelio laivakorčių papiginimo, pasirenkant vieną iš virš minėtų išplaukimų į Lietuvą. Platesnias informacijas gausite iš arčiausio laivakorčių agento arba

SWEDISH AMERICAN LINE

181 NO. MICHIGAN AVENUE,
21 STATE STREET,

10 STATE STREET, (Kampas Washington St.)

CHICAGO, ILL.
NEW YORK CITY
BOSTON, MASS.

Informacijos ir kitos žinios teikiamos nemokamai.

Garsinkitės

“VYTYJ”



SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS
PAGRABŲ VEDĖJAI

Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201

Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

TEL. LAFAYETTE 6298

K of L PRESS

THOMAS SHAMIS, Manager

“PRINTING THE MODERN WAY”

4736 South Wood Street Chicago

KAIP ČIGONAI KIRVI VIRĖ.

Atėjo į kaimą čigonas. Įėjo į trobą ir prašo:

— Ponytėle, gal turi ką suvalgyti, esu labai alkanas čigonėlis.

— Ką aš tau duosiu, nieko neturiu.

— Išvirk ką nors.

— Nieko neturiu, čigonėli.

— Tai duok, nors kirvį išsvirsiu.

— Še, kad nori, virk, matysiu, kaip tu jį išsvirsi — ir atnešė naują kirvį.

Čigonas nupiovė kirvakotį, nu-metė į šalį, o galvą įdėjo į puodą; užpylė vandens ir verda. Virė, virė, paskui ėmė ragauti. "Būtų visai geras valgis, tik kruopų trūksta". Šeimininkė atnešė kruopų. Virė, virė ir vėl paragavo: "Būtų jau visiškai geras, tik sviesto reikia." Atnešė ir sviesto. Vėl maišė, maišė, dar paragavo ir sako: "Nu, šeimininkėle, duok šaukštus ir druskos, dabar valgysim".

Suvalgė košę o kirvis paliko. Šeimininkė ir klausia: "Kada gi kirvį valgysim?"

— Oi, ponytėle, jis dar neišvirė. Aš parsinešęs išsvirsiu ir su vaikais jį suvalgysiu, atsakė sotus čigonas.

— "M. R."

PUIKIAUSIA RADIO.

PETRAS: Jonai, kodėl jūs neperkate radio. Aš nevedęs dar esu, o jau nusipirkau. Tamsta tai be išsikalbėjimo turi pirkti.

JONAS: Taigi, brolau, tame visa bėda. Tu nevedęs tai tau reikia, o man (rodydamas į susidomėjusią savo žmoną) tai Katrytė užtektinai pagrajina. Nereikia nei "baterių", nei vielų — kaip tik aš į kambarį, tai mano radio ir graji-na. Kai aš išeinu, turbūt pati nu-stoja.

— Pelėda.

JUOZAS: — Petrai, būk geras, paskolink pinigų, nors dešimts auk-sinių. Baisiai pinigų prireikė.

PETRAS: — Užstatyk lambarde žiedą ir gausi pinigų. Juk esi nevedęs kam jis tau reikalingas.

JUOZAS: — Ne, žiedo užsta-tyti negaliu, tai mano motinos pa-likimas.

PETRAS: — O mano pinigai, kad žinotum, yra mano tėvo pa-li-kimas, todėl negaliu jų skolint.

VISĄ SAVAITĘ TYLI.

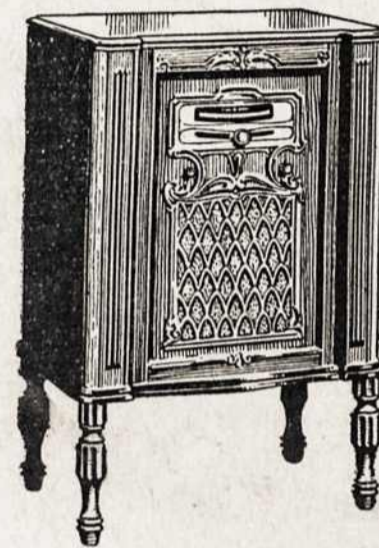
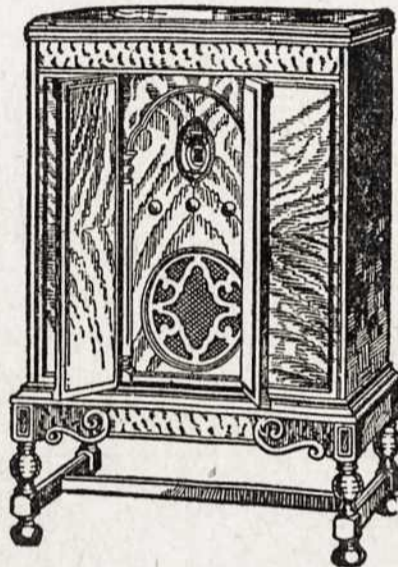
— Kokia tu nelaiminga ištėkė-jusi! — sako kaimynė. — Žmonės sakosi girdį visą savaitę be per-traukos tave su vyru rėkaujančius.

— Meluoja! — paško supykusi! — jau visa savaitę su vyru nė žo-džio nekalbėjome.

SPECIAL FOR EASTER! RADIO

PRICES REDUCED From 50% to 75% and More!

Peoples Furniture Company's Stores, southwest side's largest radio dealers, have a large stock of radios of all standard makes. New, repossessed, floor samples, and demonstrators. Now you may have your choice at a saving from 50% to 75% and more. Here are a few examples:



At Our Store

4183 Archer Avenue

\$75.00 Freshman

Radio \$25.00

\$85.00 Steinite

Radio \$27.50

\$95.00 Atwater

Kent Radio \$45.00

\$100.00 Bucking-

ham Radio \$50.00

\$150.00 RCA

Radiola 17 \$55.00

\$129.00 Majestic

Radio \$70.00

\$80.00 Cub

Radio \$39.50

\$250.00 RCA

Radiola 30A \$75.00

\$195.00 Kellog

Radio \$88.00

\$175.00 Columbia

Comb. Radio

with Phono \$90.00

At Our Store

2536 W. 63rd Street

\$70.00 Crosley

Radio \$20.00

\$90.00 Atwater

Kent Radio \$45.00

\$125.00 Kem-

brandt Radio \$55.00

\$150.00 RCA

Radiola 18. \$65.00

\$132.00 Victor

Radio \$65.00

\$135.00 Atwater

Kent \$70.00

\$147.50 Majestic

Radio \$75.00

\$195.00 Philco

Radio 25 \$95.00

\$875.00 RCA

Radiola \$150.00

\$200.00 Knights

Comb. Radio

with Phono. \$98.00

All radios sold at Peoples Stores are fully guaranteed to give satisfaction.



4177-83 Archer Ave.,

Phone Lafayette 3171

2536-40 West 63rd St.

CHICAGO, ILL.

Phone Hemlock 8400

Su Jaunimu I Lietuva!!

KETVIRTA MILŽINIŠKA LIETUVOS VYČIŲ EKSKURSIJA

LIETUVON

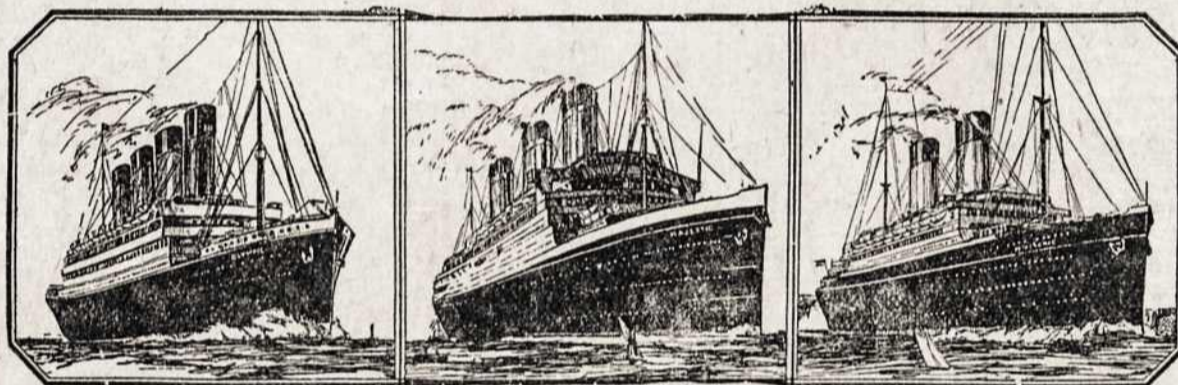
Be Persėdimo Tiesiog į Klaipėdą

— Laivu —

“HELLIG OLAV”
SKANDINAVŲ-AMERIKOS LINIJOS

Iš New York'o

Birželio - June 6, 1931



Lietuvos Vyčiai, Amerikos Lietuvių Jaunuomenės Organizacija, rengia KETVIRTĄ Ekskursiją Lietuvon. Štai bus proga nariams ir jų draugams aplankyti Lietuvą ir džiaugtis jos gražumu.

Keliaujant su VYČIŲ EKSKURSIJA ekskursantai bus patenkinti su visais patogumais kurie randasi visose Skandinavų-Amerikos Linijos laivuose. Tiesioginis susisiekinimas su Klaipėda; švariais ir gražiais kambarais; skaniais valgiais visoj kelionėj; margumynais — šokiais ir koncertais, kurie bus surengti Vyčių vadų.

LAIKO NEDAUG; RUOŠKITĖS!

Nelaukite paskutinių Dienų!

Kreipkitės Pas Savo Vietinį Agentą Tuojaus!

Reservuokite Savo Vietą Su VYČIŲ EKSKURSIJA!

— COMPLIMENTS OF —

Master Window Shade Works

S. J. VONDRAK, Prop.

Window Shades Made to Order

1801 West 47th Street

Corner Wood Street

PHONE LAFAYETTE 4560

Velykų Gardumynai Iš Lietuvos

Ką tik atvyko iš Lietuvos labai skanus sviestas, kumpiai, lašiniai, palingvicai ir kitoki valgomie produktai. Birutės geriausi saldainiai, minagai ir strimėlės. Gintaro karoliai, sagutės, auskarai, cigarette holderiai ir kitoki dalykėliai. Taip pat galite gauti gražių Lietuviškų audeklų.

V. M. STULPINAS

3255 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Telephone Victory 6122

DAHLIAS AND GLADIOLUS

\$1.00 20 Large Blooming Gladiolus bulbs good varieties. 8 Mixed double Dahlias, good colors \$1.00 Postpaid.

S. E. KUPCHUN,
29 Fairmount Street,
NASHUA, N. H.

When you think of installing first class plumbing
John Kleker Plumbing Co.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353
BRANCH OFFICE:
5330 Archer Avenue, CHICAGO, ILL.
Telephone Lafayette 6531

PAREMKIME!

Lietuvių Katalikų Dienraščio "Draugo" naujų skaitytojų kontestą. Del reikalingų informacijų nepatingėkite atsikreipkti į "DRAUGĄ" 2334 S. Oakley Ave., Chicago

Garsinkitės
"VYTYJ"

Pasidaryk Barikadas Prieš

SLOGAS

"Chicago, sausio 12, 1931. — Trinerio Kartusis Vynas yra mano mylimas žiemos vaistas. Nuo to laiko, kaip aš pradėjau jį vartoti, mane daugiau nekankina slogos. Mano sistema yra užgrudinta prieš tai B. Krivanek."



Jungtinių Valstijų Žmonių Sveikatos Patarnavimo skyrius raportuoja, jog 83 nuošimčiai žmonių šioj šaly turi slogas žiemos laiku. Kam laukt iki jūs gausit slogą, kodel neapsisaugot?

TRINERIO KARTUSIS VYNAS

subudavoja barikadas prieš slogas. Jis išvalo likučius iš žarnų, kepenų, pūslės ir skilvio, padidina veikimą tulžies, kuri sunaikina nuodus, kurie būna priežastim negero virškinimo, sutaiso sistemą, ir sustvirtina pasipriešinimą prieš užsikrėtimą. Vaistinėse. DABAR DVIEJUOSE SAIZUOSE. Vertingas kuponas kiekvienam pakely.

NEW STYLE
TICKETS
FOR DANCES
Plays etc.
Special Prices

— to —
K. of L. Councils
MEMBERS
Have Your Printing
Work Done By Your
Own Press


K of L Press
4736 So. Wood Street

Phone Lafayette 6298

HOURS:
Mon., Wed., Fri. and Sat.
8:00 A. M. to 6:00 P. M.
Tuesday and Thursday
8:00 A. M. to 8:00 P. M.

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo



Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mažeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY

4852 SO. ASHLAND AVENUE

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų
Mūsų Speciališkumas.

3315 South
Halsted St

tel. Yards 154

Res. Tel.

Beverly 2300



DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222

Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,

Phone Republic 7868—By Appointment

Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau
negu kitas todėl, kad priklausau prė
grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET

Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOŽIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 A. M. and 1 to 9 P. M.
Sunday by appointment only

2201 W. 22nd & S. Leavitt Sts.

Res.: Tel. Hemlock 5949

VELYKŲ LINKĖJIMAI

Ši Stipri ir Saugi Banka Linki Visiems Lietuviams LINK-SMIAUSIŲ VELYKŲ.

Taipgi Ši Banka yra Dėkinga už paramą suteiktą Bridgeport'o ir jos apielinkės.

CENTRAL *Manufacturing* **BANK**
District

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank A Clearing House Bank

VALSTIJINIS BANKAS

Telephone BOULEVARD 4600

BIRŽOS BANKAS